

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

24 januari 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over het gerechtelijk onderzoek naar eventuele voorkennis bij Think Media betreffende de toekenning van de licenties voor landelijke commerciële radio
Met redenen omklede motie

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, en tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de communicatie rond zelfdoding

Vraag om uitleg van de heer Walter Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de Nederlandstalige ondertiteling voor anderstalige films in Brusselse bioscoopzalen

Vraag om uitleg van de heer Walter Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de gevolgen voor de amateurvoetbalclubs met betrekking tot de communautarisering van de Belgische voetballiga

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de Vlaamse boekencheque

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de VZW Vlaams Centrum voor Cultuurcommunicatie

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over een mailing met betrekking tot het voorbije jaar van de vrijwilliger en de nakende inwerkingtreding van het nieuwe cultuurdecreet

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het protest van de Vlaamse Directie voor Podiumkunsten tegen de laattijdige uitbetaling van de voorschotten 2002 op de subsidies

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Donderdag 24 januari 2002

VOORZITTER : De heer Jos Stassen

– *De interpellatie wordt gehouden om 13.33 uur.*

Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over het gerechtelijk onderzoek naar eventuele voorkennis bij Think Media betreffende de toekenning van de licenties voor landelijke commerciële radio

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Decaluwe tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over het gerechtelijk onderzoek naar eventuele voorkennis bij Think Media betreffende de toekenning van de licenties voor landelijke commerciële radio.

Geachte collega's, vooraleer ik het woord verleen aan de heer Decaluwe, doe ik een oproep om de nodige zorgvuldigheid in acht te nemen en rekening te houden met een aantal juridische onderzoeken die nu nog lopen. Ik zou niet graag hetzelfde meemaken als in de gerechtelijke uitspraak betreffende de veehandelaars. In zijn motivatie heeft de rechter toen verwezen naar een interfererende parlementaire vraag en parlementair antwoord.

Het parlement kan wel degelijk zijn rol spelen bij de controle van het Vlaams Commissariaat voor de Media (VCM). Degenen die een inbreng willen doen bij de interpellatie, moeten rekening houden met de mogelijke interferenties met de juridische onderzoeken.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, een parlements lid heeft het recht van free speech. Ik ben wel gevoelig voor een aantal argumenten. Ik sta

echter op mijn strepen als het over parlementaire controle gaat.

Mijnheer de minister, dit dossier blijft actueel. Of u het graag hebt of niet, men blijft erover schrijven. Ik heb vorige week al gesteld dat nog voor een beslissing werd genomen, in de media – en niet in het parlement – melding werd gemaakt van verscheidene onregelmatigheden. In de pers doken daarover diverse berichten op. In De Standaard van 7 september 2001 stond hoe het beursaandeel van Think Media voor de bekendmaking van de toewijzing van de radiolicenties een vrij spectaculaire koersopstoot maakte. Die kon alleen worden verklaard door voorkennis, bekomen via een lek bij het Vlaams Commissariaat voor de Media.

Het verst in zijn kritiek ging Mao Magazine van 27 september 2001. Twee journalisten schreven in hun artikel dat een aantal Vlaamse politici door belanghebbenden 'gesmeerd' waren en dat ze ervoor hadden gezorgd dat de drie onafhankelijke commissarissen van het VCM de 'juiste' beslissing namen.

Mijnheer de minister, ik ben in het parlement nog niet verder ingegaan op die geruchten. Tijdens de afgelopen week zijn er echter artikels verschenen in De Morgen. U hebt tegen de journalisten gezegd dat u een fout hebt gemaakt. Ik laat nu in het midden of dat bewust of onbewust is gebeurd. Ook in het weekblad Knack is een artikelenreeks verschenen, waarin duidelijke informatie naar voren werd gebracht.

Het gerechtelijk onderzoek is bezig. Ik heb er tot nog toe geen commentaar op willen geven. U hebt er echter persoonlijk alle belang bij om zo spoedig mogelijk klaarheid te scheppen. U zegt bijvoorbeeld : 'Ik boekte mijn reis, die ik volledig zelf betaalde, bij een agentschap dat gespecialiseerd is in reizen naar Griekenland. De enige fout die ik heb gemaakt, was dat ik niet wist dat de heer Van Dyck daar achter zat.' Ik laat in het midden of dit zo is.

Decaluwe

U zegt echter ook : 'Ik verbleef in een hotel in Korf. De heer Van Dyck verbleef eveneens op dat eiland in een appartement. Maurice De Velder heb ik daar niet ontmoet. Ik heb met die man niets te maken.' Ik zal daar straks even verder op ingaan. Er is dus een probleem, misschien niet in strikt juridische zin maar wel deontologisch.

Mijnheer de voorzitter, naar aanleiding van de problemen van de beurspeculatie werd op mijn vraag op 25 september in de commissie een hoorzitting gehouden met de Vlaamse commissarissen. Nadien waren de commentatoren het erover eens dat niet alle vragen over de toekenning van de licentie aan 4FM werden beantwoord, wel integendeel.

Vorige week werd een vraag om uitleg gesteld over de controle inzake de papieren dossiers en de realiteit. Het antwoord was duidelijk : we zouden eind maart van het VCM een verslag krijgen. We hebben ondertussen ook een brief ontvangen.

De hele heisa werd veroorzaakt door de schommelingen in de beurskoers. Ik heb de voorbije weken en maanden niet stilgezeten. Ik heb gesproken met een groot aantal onafhankelijke mensen die het dossier tot in de puntjes kennen. Ik heb die mensen niet gezegd met wie ik al had gepraat, zodat ik uit hun antwoorden een aantal lijnen kon distilleren.

Het VCM is begonnen met het onderzoek van dit dossier op 24 augustus 2001. Het koersaandeel was toen 36,45 euro. Eén dag voor de bekendmaking van de toekenning was het aandeel al gestegen tot ongeveer 80 euro. In die beperkte periode was er dus een vrij spectaculaire toename.

Daarover werden een aantal vragen gesteld, ook aan de beurscommissie. We weten echter allemaal dat vooraleer die een uitspraak doet, we al 2 jaar verder zijn. Dat is nu eenmaal de realiteit. De speculatie is echter toen begonnen.

De commentaar van de heer De Velder daarop was dat dit te maken had met een vastgoedtransactie. Toevallig speel ik zelf graag op de beurs, en ik volg de media-aandelen. Het was me dus niet ontgaan dat er vrij spectaculaire bewegingen waren. Als we alle stukken uit de puzzel samenleggen, kan ik met 100 percent zekerheid zeggen dat er een lek is in het VCM.

De commissieleden kunnen dit nagaan. Er bestaan diverse nieuwe mediawebsites. Op de website Pacinfo.be kunnen we lezen dat twee dagen voor de

beslissing werd genomen, vanuit het VCM de brieven zouden worden verstuurd naar de betrokkenen.

Iedereen ging ervan uit dat de beslissing zou worden genomen rond 17 september 2001. We hebben een hele discussie gevoerd over de vraag waarom de lijst zo vroeg moest worden afgesloten. Er waren heel wat onduidelijkheden. De commissarissen hebben geantwoord dat ze geen tijd hadden om de mensen te horen. Ten onrechte werd die keuze niet gemaakt. Ik wil dan ook nogmaals duidelijk stellen dat er voorkennis was.

Het tweede punt gaat over de financiële kant. Het is nader beschouwd onwaarschijnlijk vreemd dat het financieel plan van 4FM nog 13 op 20 heeft gekregen. Ik heb destijds gezwaaid met een document van de administratie van 8 augustus 2001. De commissarissen hebben zelf gezegd dat ze steun genoten van Abafim (Administratie voor Begroting, Accounting en Financieel Management), en dat die pertinente opmerkingen maakte. Met de gebrekkige gegevens die hen werden verstrekt, konden ze onmogelijk een zinvol advies geven. Er werd gesuggereerd dat het goed zou zijn die mensen te horen, maar dat is niet gebeurd.

In de hoorzitting haalde commissaris Albrecht fel naar mij uit omdat het om interne documenten zou gaan. Ik heb daar toen niet bij stilgestaan omdat ik inderdaad dacht dat het een intern document was, maar naderhand wisten mijn medewerkers te melden dat het in de bundel zat die het Vlaams Commissariaat voor de Media aan het Bureau van het Vlaams Parlement heeft bezorgd. In elk geval wist het Commissariaat dat het niet goed bezig was op het vlak van de financiële advisering. In de documenten heeft Abafim het zelf over de problematiek van de kapitaalinjectie, de bewuste obligatieleening. Wie dit dekt en wie niet, hoe dit moet gebeuren, en wie de aandeelhouders zijn, staat niet in het eigen businessplan. Dat is merkwaardig.

De vraag blijft waarom 4FM dan toch een redelijke score kreeg voor het financieel plan. In de hoorzitting zijn bijkomende vragen gesteld, en ik heb nog verder onderzoek gedaan. Blijkbaar had Think Media belangrijke financiële problemen. Er waren zware onbetaalde facturen van Belgacom en Electabel.

In het financieel plan heb ik ook niet kunnen terugvinden dat twee journalisten van 4FM betaald werden door NV Streep. Het ging om ongeveer 14.874 euro voor de berichtgeving in de Gentse en de Antwerpse trams. Een van de belangrijke aan-

Decaluwe

deelhouders van NV Streep is de heer M. De Velder, via de maatschappij Falcon, en vervolgens via 4FM. NV Streep is een NV van publiek recht, maar volgens mij is er zelfs nooit een overheidsaanbesteding geweest. We zitten dus met een torenhoog probleem. Er is niets van terug te vinden in de boekhouding, hoewel het om een substantieel bedrag gaat.

Ook merkwaardig is dat de griffier van het Vlaams Commissariaat voor de Media weggaat. Dat heeft er op het eerste gezicht niets mee te maken, maar uit persoonlijke gesprekken weet ik dat er wel degelijk een verband is. Lekken moeten in die richting worden gezocht ; meer wil ik daar niet over kwijt. Na de discussie kan eens worden nagegaan welke maatregelen er mogelijk zijn op grond van de parlementaire controle. Het blijkt in elk geval een bijzonder heikel punt te zijn.

In het artikel in De Morgen zegt u dat u niets met de heer De Velder te maken hebt. Volgens verschillende mensen hebt u echter gesprekken met hem gevoerd. Ik zal niet ingaan op wat er toen gezegd is. Er zijn ook geruchten dat er een brief zou bestaan uit het najaar van 1999 van de minister of van het kabinet aan de heer De Velder met de raad te investeren in 4FM. Hoe meer geruchten hoe liever, want die verplichten u ertoe klaarheid te brengen. Klopt dat gerucht ?

Er zijn nog andere onwaarschijnlijke feiten. De heer Denys heeft in de hoorzitting al gewezen op de problematiek van Finnpage. Hoe komt het dat het dossier van Finnpage onontvankelijk is verklaard ? Blijkens interne stukken die momenteel bij de Raad van State liggen, is een van de elementen die het Vlaams Commissariaat voor de Media daarvoor heeft genoemd, het feit dat Finnpage nog niet wist welke regeling zij voor de zendapparatuur zouden kiezen. Waarschijnlijk zouden ze opteren voor een leasing. Het VCM oordeelde echter dat ze geen gebruik zouden kunnen maken van de frequentie omdat ze niet over een eigen zenderpark beschikten, zodat de aanvraag onontvankelijk was.

In de processtukken van Q-Music lezen we dat ook de Vlaamse Mediamaatschappij geen eigen zenderpark bleek te bezitten of er geen kon verwerven. Enerzijds wordt dus Q-Music toegestaan te werken met een leasing, anderzijds wordt de aanvraag van Finnpage onontvankelijk verklaard, hoewel het met dezelfde formule zou kunnen werken. Er wordt dus duidelijk gewogen met twee maten en

twee gewichten. De stukken die dat aantonen, kunnen bij de Raad van State worden geraadpleegd.

De geloofwaardigheid van het Vlaams Commissariaat voor de Media komt ernstig in het gedrang. Ik blijf herhalen dat het principe van een onafhankelijk instituut goed is, maar dat ik tegelijkertijd in het VCM totaal geen vertrouwen heb. Er zijn lekken geweest, en er zijn hardnekkige geruchten dat een of meerdere commissarissen op Korfoe aanwezig waren. Dat moet uitgeklaard worden. Is het waar of niet ? Hoe dat wordt uitgezocht, is uw probleem. We kunnen ons bijvoorbeeld al vragen stellen bij de onafhankelijkheid van een commissaris die gewezen lid is van het kabinet van een minister.

Mijnheer de minister, u moet duidelijkheid brengen. Het gerechtelijk onderzoek gaat vooral over de witwasoperaties. We horen en lezen dat u drie dagen voor de definitieve toekenning aan de heer De Graeve hebt gezegd dat het 4FM zou worden. Er wordt ook gezegd dat er creditnota's zijn. Ik weet niet of dit alles klopt, maar ik wil het toch aanhalen, zodat u daarover duidelijkheid kunt scheppen.

Werd u op de hoogte gebracht – ik bedoel daarmee niet via de krant – van het gerechtelijk onderzoek ? Werden de commissarissen en de griffier reeds door het gerecht gehoord ? In hoeverre zijn alle commissarissen en plaatsvervangende leden betrokken bij alle dossiers aangaande de toekenning van de radiolicenties ? Ik heb gehoord dat de voorzitter, de heer Coremans, de vergadering niet heeft voorgezeten op het moment dat er moest worden beslist, blijkbaar omwille van mogelijke onverenigbaarheden door familiebanden. De heer Albrecht zou toen de vergadering hebben voorgezeten. Klopt dat of klopt dat niet ? Dat zijn elementen die misschien toch klaarheid kunnen brengen in dit dossier.

Ik heb al een aantal keren vastgesteld dat 4FM bijsturingen doet ten opzichte van het papieren dossier. Dat wordt wel gemeld aan het commissariaat, dat de zaak dan bekijkt. Tot daar zijn er geen problemen. Dan moet men zich echter de volgende vraag stellen : als er mensen van het Commissariaat voor de Media worden ondervraagd in het kader van een gerechtelijk onderzoek, kunnen zij zich dan voor dat dossier niet beter laten vervangen door de plaatsvervangende leden ? Het is ook onder uw impuls, mijnheer de minister, dat er plaatsvervangende leden zijn gekomen. Ik denk dat we dus in die richting moeten denken, anders blijft men maar mist en onduidelijkheid creëren. Geloof

Decaluwe

me, mijnheer de minister, dit is een dossier dat stinkt !

De voorzitter : Mijnheer Decaluwe, een aantal beschouwingen laat ik geheel voor uw rekening. De vragen waren vooraf duidelijk opgenomen in de schriftelijke aankondiging van uw interpellatie. Het is goed dat u die hebt herhaald.

De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen : Ik vind dat de tussenkomst van de heer Decaluwe een hoog Dedeckergehalte heeft. (*Rumoer*)

Dat bedoel ik niet als compliment.

De heer Carl Decaluwe : Beledig me alstublieft niet door me te vergelijken met de heer Dedecker. (*Rumoer*)

De heer Marino Keulen : U hebt uw woord mogen doen, laat mij nu het mijne doen. Als het gaat over beledigingen, hebt u zelf flink uw best gedaan.

De parallellen met de zaak-Dedecker zijn duidelijk. Zo loopt er ook in dat geval een gerechtelijk onderzoek, waardoor het een controversieel dossier is geworden. U gebruikt de term 'geruchten' zo vaak en met zo'n stelligheid dat ze bijna worden voorgesteld als feiten.

De heer Carl Decaluwe : Dat zijn ze ook : ze zijn waar.

De heer Marino Keulen : Ik plaats toch enkele vraagtekens bij uw aanpak. Een andere opvallende parallel is dat u erin bent geslaagd veel mediabelangstelling los te weken. De voorzitter heeft al gewaarschuwd voor het dwarsbomen van het gerechtelijk onderzoek. Daar moeten we inderdaad over waken. Ik kan me niet voorstellen dat het dat is wat u wilt, mijnheer Decaluwe.

Wat ook opvalt, is de gedrevenheid waarmee u de geloofwaardigheid van het Commissariaat voor de Media op de helling probeert te zetten. Het gaat hier om een instelling die een mandaat heeft gekregen van de overheid. De commissarissen hebben door dat mandaat onze geloofwaardigheid.

Vorige week benadrukte ik reeds de twee sterke punten van het mediabeleid : de hervorming van de VRT en de instelling van een Vlaams Commissariaat voor de Media. Ik ga niet akkoord met de ma-

nier waarop u tekeergaat tegen mensen van deze instellingen en met de manier waarop u hun geloofwaardigheid continu belaagt. Het is een aanpak waarmee u misschien zelf scoort als politicus, mijnheer Decaluwe, maar waarvoor de hele politiek betaalt. Dit steunt alleen de antipolitiek. Ik keur uw aanpak dan ook ten stelligste af, mijnheer Decaluwe. Voor mijzelf en voor mijn fractie is het vertrouwen in de minister ongeschonden.

De voorzitter : De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen : Ik wil een kleine aansluitende bedenking maken. Helderheid in dit dossier is inderdaad nodig, maar ook helderheid in de taakverdeling. Ik zou hierover willen zeggen : 'à chacun son boulot'. Er werden al een aantal spelers vermeld in dit verband : de beurscommissie, het gerecht, het VCM, het parlement dat de controle moet uitvoeren enzovoort.

Ik denk dat we moeten waken over een juiste taakverdeling en over het tijdstip van ingrijpen. Deze bedenking formuleerde ik al bij de hoorzitting met het VCM, omdat we het ons als parlementaire commissie niet kunnen veroorloven elke beslissing of elk proces van beslissing hier over te doen. Ik vond het een goede zaak dat het VCM toen die openheid heeft betoond. Er werden toen ook een heel aantal zaken opgehelderd. Ik heb het er moeilijk mee dat een aantal zaken die toen werden opgehelderd, nu nog eens worden opgerakeld.

De heer Marino Keulen : Het incident-Albrecht werd opgehelderd tijdens de hoorzitting.

De heer Jo Vermeulen : Dat incident was inderdaad opgehelderd. Ik ga er nu niet dieper op in.

De heer Carl Decaluwe : U moet dat document maar eens nalezen. De heer Albrecht heeft zich versproken.

De voorzitter : Mijnheer Decaluwe, ik heb daarover een opmerking gemaakt.

De heer Carl Decaluwe : Dat staat niet in het verslag.

De voorzitter : Het staat niet genoteerd in het verslag, maar ik heb het opgemerkt en de zaak is opgehelderd. Ik vind het belangrijk dat u toch ook eens luistert naar de opmerkingen van anderen, mijnheer Decaluwe.

De heer Jo Vermeulen : Ieder heeft zijn taak. Het VCM heeft zijn opdracht. We hebben afgesproken dat het VCM ons binnenkort een tussentijds rapport geeft, ook naar aanleiding van de vragen die ondertussen zijn gesteld.

Ik heb nog een slotbemerking. Ik vind het erg om te zien hoe gemakkelijk de integriteit van mensen te grabbel wordt gegooid. Mijnheer Decaluwe, om uw dossier te vervullen kan ik de volgende feiten aanhalen. In de periode voorafgaand aan de toekenning, ben ik de heer De Velder ook wel eens tegengekomen. Ik ben ook wel eens uitgenodigd door radio Contact. Op café ben ik ook wel eens de heer Decoster tegengekomen. De heer Claeyns zien we regelmatig. Overal ziet iedereen wel eens iemand. Het probleem is dat van elke toevallige of niet-toevallige ontmoeting een gemakkelijk verhaal kan worden gemaakt. Ik vind dat we niet in die val mogen trappen.

Tot slot wil ik Voltaire parafraseren : 'Racontez, racontez, il en restera toujours quelque chose'. We moeten dus echt wel oppassen om aan elk gerucht een ander gerucht toe te voegen. (*Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe*)

De heer Carl Decaluwe : De zaak is zo flagrant en er zijn al zo veel gesprekken gevoerd. Er zijn misschien geen staalharde bewijzen, maar er komen altijd maar nieuwe geruchten bij van verschillende mensen, die onafhankelijk van elkaar hetzelfde vertellen. Dan zit men met een torenhoog probleem.

De heer Marino Keulen : Laat het gerecht zijn werk toch doen.

De voorzitter : Ik heb als voorzitter deze interpellatie toegestaan, ondanks het feit dat er een heleboel vraagtekens bij konden worden geplaatst, omdat het ging over de positie van het Vlaams Commissariaat voor de Media. Het is belangrijk dat een aantal zaken worden opgehelderd, maar ik doe nogmaals een oproep om alle juridische aspecten aan de kant te laten. Dat is niet onze taak, andere mensen houden zich daarmee bezig. Als we de zaak om zeep willen helpen, moeten we zeker op deze manier verdergaan.

Ik weet dat het door de massale aanwezigheid van de pers voor een aantal mensen soms moeilijk is om de emoties te beheersen, maar ik zou willen oproepen om dat toch te doen en tot de kern van het dossier te komen. De kern van het dossier is onze controle op de minister en op een aantal diensten van de minister, zoals het commissariaat. In dat op-

zicht was de vraag terecht. Ik zou toch de discipline willen vragen om u hieraan te houden, want anders zal ik een volgende keer negatief adviseren voor het stellen van dergelijke interpellaties. We moeten de discipline hebben om ons aan onze taak van controle te houden.

De heer Carl Decaluwe : Een parlamentslid mag alles vragen.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : De heer Decaluwe heeft het bij het rechte eind als hij zegt dat een parlamentslid alle vragen mag stellen die hij wil. Ik heb daar geen enkel probleem mee. Waar ik wel een probleem mee heb, zijn de aantijgingen die hier worden geuit tegen personen die er niet zijn. Ik zou dan ook willen suggereren, en ik denk dat dat niet anders kan na wat hier is gezegd over de leden van het VCM, dat het VCM nog eens wordt gehoord, los van het verslag dat nog voor deze commissie zal worden gebracht.

De voorzitter : We zullen dat straks bespreken.

Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Dank u, mijnheer de voorzitter. Ik zou willen aansluiten bij het antwoord dat ik vorige week in de commissie heb gegeven met betrekking tot een vrij gedetailleerd verslag van de toekenning van de twee radiolicenties van het Vlaams Commissariaat voor de Media.

Ik heb kennis genomen van de interpellatie van de heer Decaluwe en ik denk dat de heer Decaluwe mijn respect voor het Vlaams Parlement kent. In het verleden heb ik geprobeerd om iedere vraag die ik kreeg uiterst correct en vooral uitvoerig te beantwoorden. Ik denk dat ik de voorbije drie jaar het Vlaams Parlement ook steeds volledig heb ingelicht over de uitvoering van het beleid en de verantwoordelijkheid die ik daarin heb. Ik heb vorige week, naar aanleiding van de vraag over de radiolicenties, de heer Decaluwe attent gemaakt op de inhoud en de gevolgen van zijn interpellatie en aangedrongen op uiterste voorzichtigheid bij de behandeling ervan vandaag.

Mijnheer Decaluwe, ik kan alleen maar vaststellen dat het niet bij deze interpellatie is gebleven, maar dat u erin bent geslaagd om aan het adres van de minister een reeks insinuaties te uiten, die ik volledig voor uw rekening laat en waarvan ik akte neem.

Van Mechelen

Mijnheer Decaluwe, uw eerste vraag was of ik op de hoogte ben van een gerechtelijk onderzoek over deze aangelegenheid. Tot nu toe is dat niet het geval. Ik heb geen enkele aanwijzing dat de commissarissen betrokken zijn bij een gerechtelijk onderzoek, of worden verhoord. Hiermee is ook uw tweede vraag beantwoord. Als u hierover nog vragen hebt, kunt u mijns inziens het best de bevoegde parketmagistraten aanspreken.

Ten derde vroeg u in welke mate de commissarissen en de plaatsvervangende leden betrokken waren bij de toekenning van een radiolicentie. Als antwoord daarop citeer ik uit een brief van de voorzitter van het Commissariaat : 'Tijdens de vergadering van 24 augustus 2001 gaat het Commissariaat over tot een eerste inhoudelijke bespreking van de zes kandidaturen voor een landelijke radio-omroep, en tijdens de vergadering van 30 augustus 2001 tot een verdere inhoudelijke bespreking. Tijdens de vergadering van 6 september 2001 zet het Commissariaat de inhoudelijke bespreking, het onderzoek, en de vergelijking van de kandidaturen voort. Het Commissariaat legt de weging vast. De bevindingen van de commissarissen worden opgetekend in de processen-verbaal van onderzoek van de zes kandidatuurdossiers. De afzonderlijke processen-verbaal van onderzoek worden bij het administratief dossier gevoegd. Het Commissariaat gaat over tot de weging volgens de kwalificatiecriteria. De optelling van de resultaten op basis van deze criteria leidt tot de volgende rangorde : op de eerste plaats komt VMM met 81 op 100, daarna 4FM met 79 op 100, vervolgens de NV Vloro met 72 op 100, dan de NV Feiten en Muziek met 61 op 100, op de vijfde plaats de NV Radio met 60 op 100, en ten slotte Energy Vlaanderen met 53 op 100. Bijgevolg worden de NV Vlaamse Media Maatschappij, met maatschappelijke zetel in de Mediaaan 1 te 1800 Vilvoorde, voor de zender Q-Music, en de NV 4FM Groep, met maatschappelijke zetel in de Gemeentestraat 44 te Ganshoren, voor de radio 4FM voor de duur van 9 jaar erkend als landelijke radio-omroep'.

Mijnheer Decaluwe, u kunt deze tekst nalezen in bijlage 4, inclusief het volledig individueel proces-verbaal.

De volgende personen hebben een rol gespeeld in de volledige procedure : de heer Coremans, voorzitter van het Vlaams Commissariaat voor de Media ; de heer Albrecht, commissaris ; de heer Boon, commissaris ; de heer Masyn, griffier-directeur ; de heer Peereman, adjunct van de directeur ;

mevrouw De Keyser, adjunct van de directeur ; en mevrouw Boone, secretariaat.

Voor zover het VCM dit kan nagaan, werkten de volgende personen mee aan het administratief onderzoek van de kandidatuurdossiers : de heer Van de Velde, directeur-generaal van de administratie Media ; de heer Verdonck, afdelingshoofd van de afdeling Media, Innovatie en Vergunningen ; de heer Bulté, adjunct van de directeur ; de heer Cruydt, ingenieur ; en de heer Van De Velde, ingenieur. Voor het financieel onderzoek werd een beroep gedaan op de administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management.

Het volgende citaat beantwoordt uw vraag hoe het besluit van het Commissariaat werd bekendgemaakt : 'De beslissing van 6 september 2001 werd onmiddellijk langs elektronische weg meegedeeld aan de kandidaten en aan de minister van Media. Er werd een communiqué gestuurd naar het persagentschap Belga.'

Mijnheer Decaluwe, vele commissieleden zullen het met mij eens zijn dat tot nu toe niets toelaat de integriteit van de drie commissarissen in twijfel te trekken. Persoonlijk vind ik dat de heer Coremans, emeritus voorzitter van het Arbitragehof en de Raad van State ; de heer Albrecht, staatsraad bij de Raad van State ; en de heer Boon, raadsheer bij het Brusselse hof van beroep, niet verdienen om zonder enig bewijs op een dergelijke manier te worden beschuldigd in deze commissie. U vraagt mij of ik bereid ben hen te vervangen. Ik wil geen enkel initiatief in die richting nemen zolang er niets is bezwezen.

Wat de grond van de zaak betreft, heb ik vroeger reeds letterlijk geciteerd uit het parlementair verslag betreffende de oprichting van het VCM. Ik breng opnieuw de woorden van mijn eminente voorganger in herinnering. 'Er stellen zich eveneens problemen met betrekking tot de afdwingbaarheid van de regelgeving. De controle en sanctionering zijn onvoldoende. Een minister wordt in de eerste plaats als een politicus beschouwd en te weinig als een onafhankelijk en objectief beslis-singnemer. Onder meer daarom werd geopteerd voor een onafhankelijk orgaan dat waarborgen biedt voor een onafhankelijke besluitvorming. In een evaluatierapport van 28 november 1994 kwam de Vlaamse Raad voor Reclame en Sponsoring op Radio en Televisie reeds tot de conclusie dat de regels beter moesten worden nageleefd, en dat er meer sanctiemogelijkheden moesten komen. De Raad adviseerde de controle en de bestraffing toe

Van Mechelen

te vertrouwen aan een autonoom orgaan, om de druk weg te nemen van de politieke overheid.”

Ten slotte citeer ik uit het rapport van de hoorzitting over dit onderwerp in het Vlaams Parlement. De heer Coreman stelde toen : “de erkenningsbeslissing werd genomen op 6 september 2001, terwijl het VCM tot 17 september tijd had om te beslissen. De termijnen werden dus stipt geëerbiedigd. Wat ging vooraf aan deze beslissing ? Zodra de zes dossiers ontvankelijk werden bevonden, zijn ze doorgestuurd naar de administratie Media, die ze heeft geanalyseerd. De mededelingen van de administratie beperkten zich tot bevindingen. Op geen enkel moment heeft de administratie getracht de beslissing een bepaalde richting uit te sturen. Ze heeft enkel de dossiers zeer grondig onderzocht en de resultaten van dit onderzoek aan ons bekendgemaakt. Ik benadruk dat het om bevindingen ging, zeker geen richtlijnen.”

Mijnheer de voorzitter, ik weet niet of het gepast is om in een openbare commissie te antwoorden op de insinuaties van de heer Decaluwe ten aanzien van de griffier. Gezien de aard van zijn verdachtmakingen lijkt het mij evenwel noodzakelijk hem van wederwoord te dienen.

In een brief dd. 27 oktober 2000 schreven de commissarissen van het VCM mij het volgende : “Mijnheer de minister, in de constructie van het Vlaams Commissariaat voor de Media neemt de griffier een voorname plaats in, in acht genomen dat het mandaat van de commissarissen een deeltijdse functie is. De griffier wordt het Commissariaat ter beschikking gesteld door de Vlaamse regering. De commissarissen moeten vaststellen dat onder meer de redactionele bijdrage van de huidige titularis bij het uitschrijven van de genomen beslissingen, niet voldoet. De reden daarvan ligt blijkbaar bij een afwezigheid van juridische vorming en ervaring op het stuk van media en mediarecht. Gevolg is in ieder geval dat de taak van de commissarissen buiten verhouding is. De commissarissen verzoeken U dan ook een vervanging van de huidige titularis in overweging te willen nemen.” Deze brief werd ondertekend door de heren Albrecht, Boon en Coremans, van het VCM.

Op basis van dit schrijven heb ik me gericht tot de bevoegde minister, mevrouw Vogels. De heer Masyn werd immers gedetacheerd uit het departement Welzijn. Minister Vogels moet nagaan hoe een einde kan worden gemaakt aan het mandaat van de heer Masyn. Op voorstel van de commissie

rissen zou hij moeten worden vervangen door iemand die vanuit zijn ervaring bijstand kan verlenen. Ik heb een samenvatting van onze briefwisseling en e-mails. Ik wil die in alle vertrouwelijkheid ter beschikking stellen van de voorzitter van de commissie. Ze bevat gegevens die tussen twee ministers werden uitgewisseld over het beëindigen van een detachering. Ondertussen heb ik het bericht gekregen dat minister Vogels daar is op ingegaan.

De afgelopen 2,5 jaar heb ik na een eerste onderzoek 218 mensen uit de mediasector op mijn kabinet ontvangen. Mijnheer Decaluwe, daar zijn nogal wat bekende namen bij : mensen die behoren tot de geschreven pers, magazines, regionale televisie, radio's, landelijke televisie, openbare en publieke omroepen, enzovoort. Ik heb inderdaad de heer De Velder twee keer ontvangen op mijn kabinet, zoals dat ook het geval is met zoveel anderen.

Mijnheer Decaluwe, in alle duidelijkheid en sereniteit zeg ik u dat ik het bijzonder vreemd vind om ondervraagd te worden over mijn vakantie. Het ging om een familiale aangelegenheid. Ik ben persoonlijk bijzonder gegriefd van u deze insinuaties te moeten horen. Ik herhaal wat ik tegen de redactie van De Morgen heb gezegd. Ik heb daar geen contact gehad met de heer De Velder en geen enkel contact met een commissaris van het VCM.

Inzake het dossier-Verstraeten betreffende witwaspraktijken en fraude, heb ik het initiatief genomen om de procureur des konings van Antwerpen te contacteren. Hij heeft me vorige vrijdagavond meegedeeld dat ik niets met dit dossier te maken heb. Dat lag ook in de lijn van de verwachtingen. Ik zou absoluut niet weten wat ik met de heer Verstraeten te maken zou hebben. Ik heb die man nooit gezien, nooit ontmoet. Ik ben ook geen bezoeker van zijn betwiste dancing. Op advies van de administratie Ruimtelijke Ordening heb ik trouwens de regularisatie van zijn bouwovertreiding geweigerd.

Mijnheer de voorzitter, ik heb getracht in alle sereniteit te antwoorden op de vragen van de heer Decaluwe. Ik kan enkel zeggen dat het me bijzonder grieft deze insinuaties te hebben moeten aanhoren.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, een groot deel van de zaken die ik over de reis van de minister heb gezegd, heb ik gelezen in de krant. Ik heb hierover maanden gezwegen. Op een be-

Decaluwe

paald moment heeft het parlement echter het recht controle uit te oefenen.

Mijnheer de minister, u hebt een unieke gelegenheid om duidelijkheid te verschaffen. Een aantal punten blijven voor mij onduidelijk. U zegt dat u bepaalde personen al dan niet hebt ontmoet in Korfoe. Het is wel merkwaardig dat u één naam niet noemt, namelijk de heer Van Dyck. Hebt u hem daar ontmoet? Volgens de geruchten en de vele persartikelen zou hij de verbindingsman kunnen zijn in het hele dossier.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Decaluwe, de eerste vraag die we ons moeten stellen, is of het VCM, dat werd opgericht bij decreet, samengesteld door mijn voorganger en nadien aangevuld door mij en de Vlaamse regering, onafhankelijk heeft kunnen beslissen. De voorzitter van het VCM heeft in deze commissie tijdens een openbare hoorzitting op verscheidene punten aangetoond dat het commissariaat volledig autonoom zijn beslissing heeft kunnen nemen.

In het verslag van 1997 kunt u lezen – en de oudstrijders in deze commissie weten dit – dat ik een discussie ben begonnen over het feit of het VCM ooit niet zou betrokken raken in een conformiteits- en/of opportunitéitscontrole. Ik heb toen ook gevraagd of het niet beter zou zijn dat de bevoegdheid voor het verlenen van vergunningen bij de politieke mandatarissen zou blijven, die daar dan ook de volledige politieke verantwoordelijkheid zouden voor dragen. Uiteindelijk werd toen beslist deze zaak toe te wijzen aan het VCM.

Na de hoorzitting met enkele commissarissen van het Nederlands Commissariaat voor de Media werd een tweede debat gevoerd. De vraag was of we in het decreet geen soort appèlrecht zouden inlassen voor de minister van Media. De minister zou hierdoor ten uitzonderlijken titel de beslissing van het VCM kunnen betwisten en de zaak naar zich toe trekken. Ook toen werd de volledige autonomie van het VCM bevestigd.

In dit dossier heb ik, nog vóór de oproep van de kandidaten, de commissarissen ontvangen om de te volgen procedure af te spreken. Er werd toen duidelijk gesteld dat ze de medewerking nodig hadden van de administratie voor Media en Abafim.

We hebben afgesproken dat deze administraties een analyse en synthese zouden maken van de dossiers, waarna ze die zonder enige overweging of richtinggeving zouden overmaken aan het VCM. De drie commissarissen en de griffier hebben op basis daarvan een aantal deliberaties gedaan. Dit heeft op 6 september 2001 geleid tot een proces-verbaal van vaststelling en weging.

Van twee dingen één : ofwel heeft het VCM autonoom kunnen beslissen, en dan is wie ik zie, wanneer en waar dat gebeurt totaal irrelevant, ofwel zegt u dat het VCM niet autonoom kon werken en dat de uitvoerende macht heeft gewogen op de beslissing. Dan zijn vanzelfsprekend de contacten van de afgelopen maanden mogelijk wel relevant.

Mijnheer Decaluwe, ik zeg u in eer en geweten dat het VCM deze beslissing volledig autonoom heeft genomen. De keuze werd op een uiterst correcte manier – en ik citeer verslaggever Dany Vandenbossche – verdedigd.

Nu staan we voor de tweede fase. De vraag is of de twee projecten voldoen aan de ingediende lastenboeken. Vooraleer de twee radiozenders op antenne zijn gekomen, heb ik een schrijven gericht aan de voorzitter van het Vlaams Commissariaat voor de Media om er uitdrukkelijk op te wijzen dat het commissariaat niet enkel de vergunningen aflevert, maar dat het die ook moet controleren. De voorzitter van het VCM heeft dan ook het initiatief genomen om niet alleen aan de administratie voor de Media een permanente screening te vragen van Q-Music en 4FM, hij vraagt ook een verslag van het dossier om bij het indienen van het rapport van het VCM de commissie hierover in kennis te stellen.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, dat doet niets ter zake. We kennen de procedures en de verhaaltjes, we hebben ze vorige week ook al gehoord. U antwoordt echter niet op een aantal vragen. Hebt u de heer Van Dijck ontmoet of niet?

U stelt mij vragen die ik aan u hebt gesteld. De essentie van deze discussie is de onafhankelijkheid van het Vlaams Commissariaat voor de Media. Op grond van de parlementaire controle moeten we daar op kunnen toezien, en u moet dat doen op grond van de ministeriële controle.

U leest ook kranten en tijdschriften, en u luistert ook naar de radio. Het lijkt me bijzonder merkwaardig dat u de commissarissen eens niet hebt bijeengeroepen om te vragen wat er van klopt. U doet nu enkele gevaarlijke uitspraken. Ik geloof u op uw woord, maar dat u over heel deze heisa niet

Decaluwe

met die mensen hebt gesproken, is een gevaarlijke uitspraak.

U hebt als een notaris afgelezen wie er allemaal bij betrokken was, maar ik heb geen antwoord gekregen op de vraag wie het Commissariaat voor de Media voorzat tijdens die cruciale vergadering. Was het de heer Coremans zelf, of was het de heer Albrecht of de heer Boon ? Dat is een cruciaal element in het dossier. Ik roep u als verantwoordelijke minister op die mensen te horen om uit te maken wat ervan klopt. Dan doet u er nog mee wat u wilt. Op dit ogenblik blijft echter de onduidelijkheid bestaan.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik lees voor uit de brief van de voorzitter van het VCM : 'De volgende personen hebben een rol gehad tijdens de gehele procedure : de heer Coremans, voorzitter van het Commissariaat voor de Media, ...'

De heer Carl Decaluwe : Wie zat de vergadering concreet voor op dat ogenblik ?

Minister Dirk Van Mechelen : Ik was daar niet bij. We hebben de afspraak gemaakt dat de commissarissen ten minste de kans zouden krijgen zichzelf te verdedigen. U kunt die vraag dan stellen aan de heer Coremans zelf. Dat lijkt me een logische gang van zaken.

De heer Carl Decaluwe : Hebt u de heer Van Dijk ontmoet op Korfoe, of niet ?

De voorzitter : Mijnheer Decaluwe, u hebt die vraag al drie keer gesteld. De minister oordeelt zelf op hij daarop antwoordt.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik zeg duidelijk dat ik hem daar ontmoet heb ; alleen de heer Van Dijk, niet de heer De Velder en niet een van de commissarissen. Ik bracht daar een vakantie door, en er is geen enkel element besproken van de beslissing over de radiolicenties. De insinuaties zijn verder voor uw rekening.

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer de voorzitter, is er geen proces-verbaal van de beslissing waaruit we zouden kunnen opmaken wie de vergadering voorzat ?

De voorzitter : We moeten de geschiedenis niet herschrijven. In het verslag van de hoorzitting met het VCM betreffende de erkenning van particuliere radio-omroepen kunt u lezen wat er allemaal is gezegd. U vindt dit in het parlementaire stuk nr. 848 (2001-2002) – Nr. 1. We zullen ingaan op de suggestie van de heer Dany Vandenbossche om de commissarissen uit de nodigen. Ik hoop dat ze dan kunnen antwoorden op de beweringen van de heer Decaluwe over de positie van sommige commissarissen en van de griffier. Het antwoord staat voor een deel al in het stuk 848, maar we zullen het voor de duidelijkheid nog eens doen.

Iedereen die het dossier van de commerciële radio kende, wist dat het moeilijk zou worden omdat er meerdere goede dossiers zouden worden ingediend voor slechts twee licenties. Iedereen wist dat er heibel van zou komen, maar niemand kon voorspellen dat het zo erg zou zijn. De toets door het commissariaat was een van de uitgangspunten, en de commissarissen moeten dan ook het recht krijgen om op deze beweringen te reageren. Het politiek antwoord van de minister was voor mij evenwel duidelijk.

De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Mijn voorstel om de commissarissen te horen, is ingegeven door het feit dat ik absoluut niet hou van insinuaties en beschuldigingen aan het adres van personen die nog niet zo lang geleden in de commissie zijn geweest. Het is niet meer dan normaal dat ze de kans krijgen op dezelfde wijze – dus in de commissie – de insinuaties te weerleggen die toen niet zijn geuit.

Voor het overige volstaat het antwoord van de minister.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Decaluwe werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, en tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de communicatie over zelfdoding

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Cock tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, en tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de communicatie over zelfdoding.

Minister Van Mechelen zal in de plaats van minister Vogels antwoorden.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in België maken elke dag ten minste zeven mensen een einde aan hun leven. Er zijn geen aparte cijfers over Vlaanderen beschikbaar. Daarnaast zijn er nog eens meer dan tweehonderd zelfmoordpogingen per dag. Vooral bij kinderen en jongeren blijkt zelfdoding toe te nemen. Het komt bij jongeren, na verkeersongevallen, op de tweede plaats als doodsoorzaak.

Het aantal zelfdodingen is ook een parameter voor het geestelijk welbevinden van jongeren. Dat is blijkbaar dalend. Ook in het onderwijs wordt men met dat probleem geconfronteerd. Misschien is dat zelfs een stukje van de keerzijde van de schitterende medaille van de uitermate goede score van onze leerlingen in de statistieken van de OESO. Jongeren krijgen meer druk op hun schouders dan vroeger, en depressie is een van de belangrijkste oorzaken van zelfdoding.

Wetenschappelijk onderzoek heeft risicofactoren aangewezen op verschillende vlakken. Naast sociaal-demografische en culturele factoren, de beschikbaarheid van middelen en eventueel erfelijke aanleg, is ook het effect van de media niet weg te cijferen. Suïcidale modellen in de media of in de directe leefomgeving, bijvoorbeeld bij familie en vrienden, kunnen de drempel verlagen. Suïcidaal gedrag kan ook via leren worden opgenomen in het gedrag van een persoon.

Communicatie langs de media over zelfdoding en familiedrama's zou navolgingsgedrag stimuleren. Imitatiegedrag zou wel degelijk bestaan. In Nederland wordt sedert enige tijd een mediastilte over zelfdoding bij jongeren en over familiedrama's in

acht genomen. Volgens professor Van Moffaert, een specialiste op dit domein, is daar sindsdien het aantal zelfdodingen aanzienlijk gedaald.

Waar zich zo'n spijtige zelfdoding heeft voorgedaan, moet de directe omgeving psychisch worden opgevangen. Bijvoorbeeld de klas die verweesd en met vragen achterblijft, moet psychologisch worden begeleid. Zo ook de broertjes en zusjes, de directe omgeving, de jeugdbeweging, enzovoort.

Zelfdodingen doen zich vaak geconcentreerd in een golf voor. Potentiële zelfdoders voelen zich gesterkt door het voorbeeld van anderen. Zeker als een zelfdoding uitvoerig wordt becommentarieerd, bestaat er gevaar voor nabootsend gedrag. Soms noemt men dat besmetting, maar dat is het niet ; het gaat om imitatie. De factoren die leidden tot de zelfdoding waren dan al bij die persoon aanwezig. Ondanks de waarschuwingen van mensen die nauw betrokken zijn bij zelfmoordpreventie, wordt in de media nog steeds uitvoerig gecommuniceerd over zelfdoding.

De zelfdodingen van jongeren in de voorbije week, hebben me wat stil doen worden. Ik wil dan ook een zicht krijgen op wat er fout loopt, en welke oplossingen er mogelijk zijn. Bovendien stel ik deze vraag om het probleem meer bespreekbaar te maken, zodat er op korte of middellange termijn, na evaluatie, eventueel maatregelen kunnen worden genomen. Ik heb dan ook een aantal vragen voor u, mijnheer de minister. Hebt u weet van het effect van de media op zelfdoding ? Zijn er aanwijzingen dat het stoppen van de communicatie over zelfdodingen een positief gevolg kan hebben op het aantal zelfdodingen ? Ziet u de noodzaak in om initiatieven te nemen die het aantal zelfdodingen in Vlaanderen kunnen doen afnemen ? Welke oplossing is volgens u eventueel haalbaar om ervoor te zorgen dat zelfdodingen niet meer of op een andere manier worden gebracht door de media ? Er zou in elk geval heel wat omzichtiger mee moeten worden omgesprongen.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Voor het antwoord op uw vraag heb ik vanzelfsprekend overlegd met de minister van Welzijn.

Het effect van de media in het algemeen, en op zelfdoding in het bijzonder, kan moeilijk worden achterhaald. In de literatuur heeft de administratie Media geen recente specifieke studies gevonden die het effect van de media op zelfdoding onder-

Van Mechelen

zoeken. Wel bestaan er veel effectstudies inzake media, en veel verschillende visies. De kritische stroming heeft het over de negatieve impact van media op het gedrag van mensen, vooral wat geweld betreft. De meer pluralistische visie onderstreept dat de media een effect kunnen hebben, maar spreekt eveneens van een wisselwerking tussen verscheidene factoren en tussen verscheidene invloeden, waardoor het zeer moeilijk is om het precieze effect van elke factor te destilleren.

Ik zou naar een studie van Philips willen verwijzen, die nogal overtuigend heeft aangetoond dat nieuws over bekende zelfmoorden inderdaad een effect heeft op het aantal zelfdodingen. De Koning Boudewijnstichting heeft een colloquium georganiseerd over depressie bij jongeren. Professor Van Sandt heeft zich hierin verdiept. Er wordt echter geen melding gemaakt van de onmiddellijke invloed van communicatie op zelfdoding. Wat mensen tot zelfdoding drijft, heeft niet noodzakelijk uitsluitend met media te maken. Vaak gaat hieraan een diepgaand psychologisch proces vooraf, dat veel verder gaat dan elementen die waarneembaar zijn in de media. Uit een recent persartikel bleek trouwens dat naar aanleiding van de recente gebeurtenissen geen sterke toename kon worden afgeleid. Het effect van de media kan ook worden gezien in samenhang met het omgaan met de media, iets wat vanzelfsprekend varieert van persoon tot persoon.

Op uw vraag over de noodzaak om initiatieven te nemen om het aantal zelfdodingen in Vlaanderen te doen afnemen, antwoord ik namens minister Vogels het volgende. Ik zie deze noodzaak absoluut in. Meer zelfs, er zijn reeds initiatieven uitgewerkt en andere zijn in ontwikkeling. Van 1997 tot 2000 werd een convenant tussen de Vlaamse Gemeenschap en de centra voor geestelijke gezondheidszorg afgesloten met betrekking tot suïcidepreventie. De uitgewerkte doelstellingen werden vanaf 2001 opgenomen in het beleidsplan van deze centra. In dit kader werd onder andere een preventieprotocol geïntroduceerd in de centra Geestelijke Gezondheidszorg, die vormingsmateriaal ontwikkelen en verstrekken aan zogenaamde intermediairen, zoals huisartsen, tele-onthaal-vrijwilligers en medewerkers van CLB's. Bovendien staat in december 2002 een gezondheidsconferentie over de preventie van zelfdoding en depressie op de agenda. Deze conferentie zal worden bekrachtigd door een nieuwe gezondheidsdoelstelling met betrekking tot de door u geschetste problematiek. Het is de bedoeling de mortaliteit ten gevolge van zelfdo-

ding terug te dringen aan de hand van een aantal gemeenschappelijk onderbouwde Vlaamse preventiestrategieën. Mijn administratie en kabinet zijn reeds geruime tijd bezig met de voorbereiding hiervan.

Op uw vraag welke mogelijkheden haalbaar zijn om de media op een andere manier te laten berichten over zelfdoding, heb ik met minister Vogels het volgende antwoord uitgewerkt.

De medewerkers van het project rond zelfdoding-preventie van de Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg verstuurd op 16 januari 2002 een brief naar alle Vlaamse media. Deze brief wijst op de rol die de media kunnen vervullen in de preventie van zelfdoding en bevat een aantal richtlijnen die werden opgesteld door de Wereldgezondheidsorganisatie. Ik geef enkele van de voornaamste adviezen : vermijden van sensationele verslaggeving, geen artikels op de voorpagina, geen foto's, geen voorstelling van een dergelijk gedrag als een aanvaardbare manier voor probleemoplossing en publicatie van adressen en telefoonnummers van mogelijke hulpverleningsinstanties.

Ook bij de voorbereiding van de gezondheidsconferentie zal dit thema nog aan bod komen. Deskundigen in deze materie zullen zich over deze problematiek buigen en een aantal voorstellen formuleren.

– *Mevrouw Mieke Van Hecke treedt op als voorzitter.*

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Bedankt voor uw uitgebreide antwoord, mijnheer de minister. Wilt u ook minister Vogels bedanken voor het gecoördineerde antwoord ?

Ik constateer dat er over dit thema heel wat denkwerk wordt verricht. De brief van 16 januari 2002 met betrekking tot deze problematiek is heel belangrijk. De rol van de media zal worden besproken op de conferentie die op het getouw wordt gezet rond deze problematiek. In Nederland werden in dit verband reeds richtlijnen opgesteld voor de media. Het zou nuttig kunnen zijn de teksten op te vragen van de parlementaire discussie die daaraan voorafging, zodat de deskundigheid die in Nederland voorhanden is eventueel kan worden ingebracht in die conferentie.

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : Het is duidelijk dat er op sociaal en pedagogisch gebied een wereld voor u openligt die niet de uwe is, mijnheer de minister.

Ik wil even opmerken dat zelfdoding in fictie heel veel aan bod komt. Zelfdoding is zelfs bijna een literair element, denken we maar aan 'Het lijden van de jonge Werther' van Goethe. Ook in films komt regelmatig zelfdoding voor. 'Het lijden van de jonge Werther' van Goethe dateert uit een periode waarin er nog geen media bestonden, behalve de pers. Toch heeft dat boek een golf van zelfdodingen veroorzaakt. Blijkbaar vraagt de heer De Cock nu om ook in te grijpen op het vlak van fictie. Dat zou echter censuur zijn, en dat kan volgens mij niet.

– *De heer Jos Stassen, voorzitter, treedt opnieuw op als voorzitter.*

De voorzitter : Dat was ten tijde van de Romantiek.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Walter Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de Nederlandstalige ondertiteling voor anderstalige films in Brusselse bioscoopzalen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vandenbossche tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de Nederlandstalige ondertiteling voor anderstalige films in Brusselse bioscoopzalen.

De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in vele Brusselse bioscopen worden de films slechts eentalig Frans ondertiteld. De film distributeurs wimpelen opmerkingen hierover weg door te stellen dat dit financiële redenen heeft en dat er geen klachten zijn. Nochtans zijn de Vlamingen goed voor miljoenen bezoeken per jaar aan de Brusselse filmzalen. De afwezigheid van tweetalige ondertitels is schadelijk voor de uitstraling van Brussel.

De overheid en de privé-sector moeten samenwerken aan een tweetalig Brussel. Het bedrijfsleven

speelt daar een zeer belangrijke rol in. Rijsel is een zeer goed voorbeeld van een stad waar de overheid en de privé-sector alle diensten en producten tweetalig aanbieden. Een Vlaming wordt in Rijsel bijna gemakkelijker in zijn eigen taal bediend dan in Brussel. De verklaring daarvoor is niet alleen de economische macht van de consument, maar zeker ook de politieke wil van de overheid.

Mijnheer de minister, de afwezigheid van Nederlandse ondertiteling in Brussel is ontoelaatbaar en een kaakslag voor de Vlaamse Gemeenschap. Welke maatregelen zal de Vlaamse regering nemen om verandering te brengen in deze toestand ? Zult u overleg plegen met de distributiesector ? De vele honderdduizenden Vlaamse jongeren die in Brussel wonen of de stad bezoeken, hebben ook recht op een onthaalbeleid.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de heer Vandenbossche beschrijft de situatie in Rijsel waarheidsgetrouw. De Vlamingen worden daar in het Nederlands onthaald, in de eerste plaats om commerciële redenen. In de winkelstraten wordt soms meer Nederlands dan Frans gesproken. Brussel kan daar nog lessen uit trekken.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, veel jongeren leren Engels door Nederlands ondertitelde Engels gesproken films te bekijken. Dat veel Engelse films eentalig Frans worden ondertiteld in Brussel is dus een pedagogisch nadeel. Wellicht kunt u evenwel moeilijk tussenkomen in de praktijken van privé-bedrijven.

Het Filmmuseum daarentegen is een overheidsinstelling. De films die dit instituut bewaart, zijn doorgaans niet Nederlands ondertiteld. Ik begrijp dat het om praktische en technische redenen onmogelijk is dit alsnog te doen, maar misschien kan dat om pedagogische redenen wel gebeuren met een aantal veelgevraagde documenten.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, vanzelfsprekend deel ik het standpunt dat in onze hoofdstad, die zich graag beroemt op haar kosmopolitisme, films op zijn minst in de twee officiële talen moeten worden ondertiteld. Onlangs begon een geïrriteerde bioscoopbezoeker met dit doel een elektronische petitie, die veel succes kende. De directie van de filmzaal UGC reageerde positief op de vraag van de initiatiefnemer, maar speelde de bal door naar de distribu-

Anciaux

teurs, bij wie ze het probleem reeds had aangekaart. Gesterkt door de vele reacties zou ze dat trouwens opnieuw doen.

Strikt genomen is de Vlaamse Gemeenschap onbevoegd om in deze aangelegenheid afdwingbare maatregelen te nemen. De bioscopen en de distributeurs zijn onafhankelijke commerciële bedrijven, en hun taalkeuze mag volgens de grondwet niet aan regels worden onderworpen. Dat neemt niet weg dat ze uit respect voor het Nederlandstalig cliënteel horen te zorgen voor Nederlandse onderstitels. Als Vlaams minister van Cultuur en van Brusselse Aangelegenheden heb ik dit in een brief kenbaar gemaakt aan de Brusselse distributeurs en cinema-exploitanten. Verder neem ik de suggestie van de heer Vandenbossche ter harte en zal ik rechtsreeks overleggen met alle betrokkenen. Overigens zullen er in het kader van het filmbeleid binnenkort sowieso gesprekken plaatsvinden met de Brusselse filmsector.

Het Filmarchief is afgesplitst van het Filmmuseum als een afzonderlijke VZW. Het Filmmuseum maakt deel uit van de NV Paleis voor Schone Kunsten, een federale instelling. Bij het afsluiten van het cultureel verdrag met de Franse Gemeenschap zal ik het probleem van het Filmarchief prioritair trachten op te lossen. Er werden al aftastende gesprekken gevoerd om na te gaan of de Franse en Vlaamse Gemeenschap het Filmarchief niet samen kunnen overnemen.

Het archief vormt nu een aparte entiteit. Het blijft enigszins verweesd achter, hoewel de federale overheid nog steeds voor de financiering zorgt. Voor de werking van het archief gaat het om 1,74 miljoen euro. We moeten dit dossier in 2002 proberen te gebruiken bij het afsluiten van het cultureel verdrag met de Franse Gemeenschap. Minister Miller heeft hier positief op gereageerd. Hierover bestaat echter binnen de Franse Gemeenschapsregering een meningsverschil.

Naast de bewuste brief zal ik nog verdere stappen ondernemen bij de filmdistributeurs. Hopelijk zal dit ook snel resultaat opleveren.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik zal binnen afzienbare tijd een vraag stellen over het resultaat van uw gesprek.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Walter Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de gevolgen voor de amateurvoetbalclubs met betrekking tot de communautarisering van de Belgische voetballiga

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vandenbossche tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de gevolgen voor de amateurvoetbalclubs met betrekking tot de communautarisering van de Belgische voetballiga.

De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de mededeling van de Koninklijke Belgische Voetbalbond met betrekking tot de communautarisering van de amateursecties van de bond heeft in het hoofdstedelijk gewest enige discussie en controverse doen ontstaan. Mijnheer de minister, ik heb gemerkt dat u zich met name op TV Brussel afvroeg wat nu eigenlijk de problematiek was. Na de afgelopen week is het probleem voor iedereen duidelijker geworden.

Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen wat de KBVB organiseert aan voetbalcompetities en wat een aantal amateurliga's – Absa, AFPA, ASCA, Ubrasco – daar tegenover stelt. Deze liga's zijn ook onderworpen aan deze keuze en aan deze nieuwe reglementering. Voorzitter Jan Peeters van de voetbalbond heeft het steeds over zijn eigen organisatie. Ik ben zelf lid van Week Sport, die in een liga speelt die helemaal niets meer te maken heeft met de KBVB.

Opnieuw rijst de vraag naar de consequenties van dit beleid. Het gaat in eerste orde om de organisatie van de competities. In Vlaanderen en Wallonië vormt dit geen probleem. Voor de amateurvoetbalploegen is de vraag welke keuze ze moeten maken. Indien de amateurliga zich bekent tot één of andere gemeenschap en de ploeg tot een andere, hoe blijft dan de verbondenheid tussen beide bestaan zodat men in Brussel kan blijven voetballen ?

Vandenbossche

Daarnet had ik het over film als cultuurelement. Voetbal in en rond Brussel vormt een belangrijke ontmoetingsplaats waar multiculturaliteit vooropstaat en waar de gezamenlijke betrachting is het ronde ding tegen de netten te krijgen. Wat daar rond gebeurt, is maatschappelijk gezien niet onbelangrijk. Daar worden vrienden gemaakt en maatschappelijke banden gesmeed.

Wat zullen de consequenties zijn voor de organisatie ? In de vraag die ik heb ingediend, had ik het ook over wat er met het beheer van de besturen moest gebeuren. Ik vermoed dat de contacten moeten verlopen in de taal van de gemeenschap waarvoor men heeft gekozen. Wat gebeurt er echter indien een ploeg kiest voor de Nederlandstalige liga en het bestuur uit een meerderheid van Fransstaligen bestaat ? Het is mogelijk dat die om redenen van opportuniteit kiest voor het Nederlands omdat ze daardoor meer centen denkt te krijgen. Zal er een reglementering worden uitgewerkt om zich aan te passen ?

De amateurploegen die ik ken, gebruiken het dialect van Bossemans en Coppenolle als omgangstaal. Daar heb ik het Brussels geleerd. Daar ontstaat ook de verankering met de lokale gemeenschap.

Ik heb ook een vraag over de transfers. Welke reglementering zult u daarbij hanteren ? Hoe zal dit systeem werken ? De ongerustheid daarover is groot.

Het zou in elk geval verkeerd zijn ploegen te verplichten om te kiezen voor een gemeenschap indien dit betekent dat de ploeg dan uitsluitend kan spelen tegen ploegen die dezelfde keuze hebben gemaakt. Een amateurliga in Brussel die enkel uit Vlaamse ploegen zou bestaan, is quasi onleefbaar. Het zou gaan om een 15 tot 16 clubs. Dit houdt dan ook in dat de competitie vrij snel haar dynamiek zal verliezen. De ploegen zullen verplicht worden uit te wijken en te spelen tegen ploegen uit Vlaams-Brabant, Halle-Vilvoorde. Er wordt dan voorbij gegaan aan een essentiële opdracht, met name aan de interculturaliteit en de eigen geaardheid.

We hebben met de Vlaamse Gemeenschapscommissie Vlaamse amateurvoetbalploegen opgericht. In de sociale woonwijk Peterbos zijn 100 percent van de spelers allochtonen. Ze integreren zich goed. Vlaanderen heeft de pleinvrees nog niet overwonnen. In Brussel is dat wel het geval. In het

hoofdstedelijk gewest staan we een aantal stappen verder. Ik maak me niet ongerust. Vlaanderen zal wel volgen. We moeten uiterst omzichtig te werk gaan als we een dergelijk initiatief ingang willen doen vinden in een gemeenschap die dikwijls zelf heel wat vragen heeft over de wijze van samenleven met de andere gemeenschappen.

Ook in deze zaak zou het nuttig zijn indien u met uw Franstalige evenknie om de tafel zou zitten. Ik stel de keuze om tot de ene of de andere gemeenschap te behoren bewust niet in vraag. Dit is nu eenmaal het gevolg van het opteren voor onze staatsstructuur, waarin ook mijn partij haar verantwoordelijkheid heeft opgenomen. We kunnen beter voorkomen dan genezen. We moeten met de andere gemeenschap nagaan welke oplossingen en systemen mogelijk zijn, waardoor conflictsituaties worden voorkomen.

Het voetbalseizoen is nu halfweg. In september start het nieuwe seizoen. Tegen dan moet er een systeem zijn uitgewerkt. Het amateurvoetbal moet blijven wat het is. Het is van de volksmens. Het mag niet van bovenuit worden gecommunautariseerd en gesplitst. Dat kunnen we missen als kiespijn.

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik sluit me niet onmiddellijk aan bij wat de heer Vandenbossche zegt over Brussel, ik wil het hier veeleer hebben over het probleem van de splitsing van de KBVB. Ik zal het hier niet hebben over de mensenhandel, want daarover is vorige week al gesproken.

De aanleiding voor deze vraag is een plan van de heer Peeters, voorzitter van de KBVB. Hij zegt dat de voetbalbond tot op zekere hoogte moet worden gesplitst, en dat is wettelijk ook vereist. Hij wil het amateurvoetbal splitsen, maar het professionele voetbal unitair houden. Amateurvoetbal wordt gespeeld in derde en vierde klasse en in de provinciale reeksen. In antwoord op een vraag heeft minister Van Grembergen namens minister Anciaux geantwoord dat dit zeer handig is van de KBVB : wat geld kost, wordt naar de gemeenschappen overgeheveld, wat geld opbrengt, blijft bij de KBVB. Zo zien de bonzen van de bond het.

Bij monde van minister van Grembergen heeft minister Anciaux dat plan gekelderd. Minister Anciaux heeft daarna een gesprek met vertegenwoordigers van de KBVB geëist en gekregen. Nadien las ik in de pers dat minister Anciaux voor 95 per-

Hostekint

cent akkoord gaat met het plan-Peeters. Dat verwondert me. Mijnheer de minister, u hebt misschien eens goed gegeten met de heer Peeters. Ik weet dat niet. Wellicht heeft dat gesprek geen volle dag geduurd. In elk geval hebt u na dat gesprek een bocht van 180 graden gemaakt, want in De Standaard lasen we dat u voor 95 percent akkoord gaat met de analyse van de KBVB.

Er blijft nog één struikelblok over : de jeugdwerking van eerste- en tweedeklasseploegen. Minister Anciaux gaat ermee akkoord dat het professionele voetbal unitair blijft, maar de jeugdwerking van de eerste- en tweedeklasseploegen moet worden overgeheveld, precies zoals dat ook voor de lagere klassen geldt. De jeugdwerking van eerste- en tweedeklasseploegen gebeurt echter met spelers die al zijn geselecteerd. De heer Denys weet dat zeer goed. Eerste- en tweedeklasseploegen houden zich doorgaans niet bezig met duiveltjes. *(Opmerking van de heer Jacques Laverge)*

Als een eerste- en tweedeklasseploeg een jeugdspeler aanvaardt, dan is er al een selectie gebeurd. Die ploegen aanvaarden alleen spelers met talent. Spelers met minder talent worden gewoon doorgesluisd naar ploegen uit lagere afdelingen. Ik geef het voorbeeld van SV Roeselare. Dat is een professionele club. In Roeselare zijn er ook nog vijf ploegen die in provinciale afdelingen spelen. Ik ben zelf erevoorzitter van een ploeg die in vierde provinciale speelt. Alle spelertjes die onvoldoende talent hebben, worden doorgesluisd naar de ploegen die in de provinciale afdelingen spelen.

We ontvangen die spelertjes met plezier – dat is het punt niet -, maar men vergist zich als men denkt dat de eerste- en tweedeklasseploegen de jongeren van de straat pikken om hen de kans te bieden te voetballen. Ze plukken wél talent weg, in de hoop dat deze spelertjes zullen doorstoten naar de eerste ploeg.

Ik vat samen. Ik zie niet goed in waarom de minister zo'n bocht heeft genomen, en hij zit fout in verband met de jeugdwerking van de eerste- en tweedeklasseploegen. Ik zal daar zeker nog eens op terugkomen in een vraag om uitleg.

De voorzitter : De commissie heeft afgesproken om de discussie over de splitsing van de voetbalbond te agenderen.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik waardeer de heer Hostekint ten zeerste. We stonden trouwens schouder aan schouder in de discussie over het vinkendossier.

Ik vind echter dat hij vandaag geen gelijk heeft. Eigenlijk ben ik tevreden dat het decreet op de sportfederaties, dat er is gekomen onder impuls van het parlement, zo vlug tot resultaten leidt. In dat decreet is bepaald dat unitaire sportbonden geen twee jaar moeten wachten om hun federalisering door te voeren. Op die manier kunnen sportbonden vanaf 2002 genieten van de steun die uit de toepassing van dit decreet voortvloeit. Enkele niet-onbelangrijke sportbonden zoals de Belgische Wielrijdersbond en de Belgische Basketbalbond krijgen vanaf 2002 een confederale structuur. Er komt een Waalse en een Vlaamse bond, waarbij alleen nog een koepel overblijft voor de samenwerking met internationale organisaties en de organisatie van het Belgisch kampioenschap. Dat is een verheugende evolutie.

Ik was verrast dat minister Anciaux, bij monde van minister Van Grembergen, negatief reageerde op het voorstel-Peeters. Ik ben de eerste om te zeggen dat het voorstel niet even ver gaat als wat er met de Belgische Wielrijdersbond en de Belgische Basketbalbond is gebeurd. Er komt geen confederale structuur. Toch is het een belangrijke stap om na twintig jaar gefederaliseerd sportbeleid ook met de voetbalsport stappen vooruit te zetten.

Mijnheer de minister, na uw bezoek aan de heer Peeters zei u dat u voor 95 percent tevreden bent. Ik vind dat een tamelijk goed oordeel. Eventueel zouden we kunnen stellen dat we voor 90 percent tevreden zijn. Eigenlijk gaat het om een stap in de goede richting, en dat is toch essentieel.

We spreken over een Vlaamse voetbalbond in de plaats van over een liga. Dat stoort mij ook. Los van de terminologie is de stap die nu wordt gezet, een belangrijke stap. Het voetbal trekt immers nog steeds het grootste aantal jongeren aan die in sport zijn geïnteresseerd. We zaten met het probleem dat we voor die grote aantrekkingspool voor jongeren geen beleid konden voeren. Toch voeren we al 20 jaar een Vlaams sportbeleid.

Ik verwacht veel van de heer Peeters. Ik ben daar eerlijk in. Ik heb vroeger nog gesproken met de heer Courtois, die toen secretaris-generaal van de KBVB was. Zijn hautaine aanpak heeft mij altijd gestoord. Hij vroeg steeds om bepaalde wetten te veranderen ten voordele van de KBVB, maar hij

Denys

weigerde steevast zich aan te passen aan de bestaande staatsstructuren. Nu wordt voorgesteld om het professionele voetbal te laten zoals het is en al de rest onder de principes van de defederalisering te laten vallen. Ik vind dat zeer goed. Daardoor kan een en ander onder het decreet op de sportfederaties vallen.

Het decreet op de sportfederaties heeft in eerste instantie tot doel de kwaliteit van de opleidingen en van de jeugdopleidingen te verbeteren. Veel voetbalclubs doen veel inspanningen op dat vlak, maar gedragen zich te amateuristisch. Sommige voetbalclubs hebben zelfs geen gediplomeerde hoofdtrainer voor de jeugd. Met de huidige aanpak zullen zij zich moeten aanpassen aan wat decretaal wordt bepaald. De clubs zullen verplicht worden de kwaliteit van de jeugdopleiding stelselmatig te verbeteren. Het is de bedoeling meetbare resultaten te boeken via het verlenen van steun.

De heer Hostekint stelt de zaken nogal zwart-wit voor. Ik ben ervan overtuigd dat er weinig voetbalclubs financieel gezond zijn. Het is niet zo dat voetbalclubs veel geld binnenhalen en alleen maar geld van de overheid uitgeven. Ook als de overheid de clubs helpt bij het bieden van meer kwaliteit, zal een jeugdopleiding nog steeds een zeer zware uitgave betekenen voor om het even welke voetbalclub.

Ik ontken niet dat jeugdopleidingen bij professionele clubs altijd elitairder zullen blijven dan de jeugdopleiding bij ploegen uit de lagere klassen. De sociale functie van de clubs uit de lagere klassen is echter groter. Dat is de realiteit. Ik denk niet dat daar iets mis mee is. Als overheid hebben we wel een zwaardere taak in verband met de sociale functie dan in verband met de elitaire functie. Daar moet bij de concrete uitwerking van de regelgeving rekening mee worden gehouden.

Mijnheer de minister, mijn fractie wil tot een confederaal model komen. Dat betekent niet dat wij deze stap zullen tegenhouden. Wij appreciëren dus ten zeerste uw reactie na uw bezoek aan de heer Peeters.

Ik wil nog iets zeggen over Brussel. De interculturele samensmelting in een ploeg vind ik verrijkend. Wij mogen als overheid dus niet bepalen dat een club alleen maar Vlaamse spelers mag hebben als ze bij de Vlaamse federatie zou aansluiten. Sport heeft immers een integratiefunctie en een maatschappelijke functie.

Hier wordt een aanzet gegeven om de belangrijkste sportbond van het land in te passen in het sportbeleid dat wij in Vlaanderen willen voeren. Ik vind dat een zeer belangrijke stap.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer Denys, in wat u hier hebt gezegd, herken ik mezelf. Defederaliseren mag inderdaad nooit een doel op zich zijn. De bedoeling is een gecoördineerd beleid te kunnen voeren dat herkenbaar is voor de mensen uit de eigen regio.

In het recente verleden hebben we met de vorige minister van Sport getracht om in het sportbeleid een aantal accenten te leggen. We zijn hierbij geregeld tegen een vaak arrogante muur gebotst. Deze muur heeft zich bovendien op het federale niveau steeds gesteund gevoeld door alle partijen die deze situatie niet ongenegen waren. We hebben het moeilijk gehad om een beleid te voeren. In sommige gevallen hebben we de betrokkenen een beleid kunnen opdringen. In vele gevallen is ons dat evenwel niet gelukt.

Ik ben het eens met de minister wanneer hij stelt dat het hier niet over een einddoel gaat. Elke stap is een stap voorwaarts. Als we in Vlaanderen een goed sportbeleid willen voeren, moeten we met al deze stappen rekening houden.

Zeker op het gemeentelijk niveau heb ik ervaren dat zelfs de unitaire KBVB zich, onder andere samen met de gemeentelijke jeugddiensten, in een gecoördineerd gemeentelijk sportbeleid wil inschakelen. Deze inspanningen hebben niet met de structuur, maar met de lokale verankering van de KBVB te maken.

Als we met onze eigen accenten een zo groot mogelijk deel van het hele sportieve gebeuren willen bereiken, moeten we dit ondersteunen. Ik denk hierbij, bijvoorbeeld, aan de jeugdwerking, aan het medisch verantwoord sporten en aan de mensenhandel. Dit zijn slechts enkele stappen. Ik hoop dat we in de toekomst nog veel meer stappen zullen kunnen zetten.

De voorzitter : Ik zou hier in eigen naam nog een aantal zaken aan willen toevoegen.

Ik was enigszins verbaasd over het standpunt dat de minister aanvankelijk innam. Ik ben dan ook meer dan tevreden dat het standpunt na het overleg met de top van de KBVB op een genuanceerde

Voorzitter

wijze is geherformuleerd. De inhoud van dit standpunt zal straks zeker nog aan bod komen.

Aansluitend bij de opmerkingen van de heer Denys en mevrouw Van Hecke wil ik erop wijzen dat we niet mogen vergeten dat de voorstellen van de heer Peeters voor de KBVB niet vanzelfsprekend zijn. Sommige sportbonden zijn al lang gecommunautariseerd. Andere bonden hebben die stap pas recent gezet. Het grote verschil met al deze vroegere hervormingen is dat nog nooit een zo grote, dominante en maatschappelijk sterk aanwezige bond als de KBVB die stap heeft gezet. Rekening houdend met het grondwettelijk en bijzonderwettelijk kader en de visie op het sportbeleid die in Vlaanderen is ontwikkeld, meen ik dat we de aanpassing van de KBVB in functie van de grootte van deze organisatie dienen te laten gebeuren.

Dit betekent dat we een oplossing moeten zoeken voor het professionele gedeelte van de KBVB en voor de Brusselse clubs. Slechts weinig sportbonden zijn in Brussel zo sterk ingeburgerd als de KBVB. We moeten vermijden dat de clubs een competitie moeten kiezen. We moeten voor deze clubs een andere formule bedenken. De verschillende ministers van Sport moeten eens nagaan hoe ze deze specifieke situatie willen invullen. Mijns inziens moet de filosofie die we met betrekking tot het Vlaams sportbeleid hebben ontwikkeld aan de grootte van de KBVB worden aangepast.

De KBVB heeft al een aantal stappen gezet. De heer Peeters heeft het met zijn standpunten binnen de KBVB allicht niet makkelijk. Het is belangrijk dat we zijn positie niet verzwakken door middel van allerlei politieke standpunten. Ik hoop dat we de volgende stappen die de KBVB moet zetten binnen onze parlementaire werking zullen kunnen opvolgen. Dit kan betekenen dat we de heer Peeters nog eens voor een gesprek zullen uitnodigen. Hij heeft hier al gesproken tijdens een hoorzitting aangaande de mensenhandel in de sport. Als we als Vlaams Parlement zijn argumenten kunnen versterken, moeten we dit zeker doen.

De heer Peeters heeft in de pers verklaard dat wij een splitsing van de KBVB en van het profvoetbal nastreven. Dit is evenwel een stelling die ik de meeste mensen hier nooit heb weten verdedigen. Dit misverstand moet worden uitgeklaard. De verwachtingen van de KBVB aangaande de nodige herschikkingen komen niet overeen met de mening van de meerderheid van de Vlaamse volksvertegenwoordigers.

De eerste stap is gezet. De minister heeft gesprekken en onderhandelingen gevoerd. Ik hoop dat we op deze basis verder zullen kunnen gaan. Onze commissie kan op dit vlak ongetwijfeld een versterkende rol spelen.

Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, alvorens de talrijke vragen te beantwoorden die tijdens het debat zijn gerezen, zal ik eerst de specifieke vraag om uitleg van de heer Vandenbossche behandelen.

Bij de KBVB groeit stilaan de bereidheid om zich, in navolging van de andere grote sportbonden, aan te passen aan de constitutionele realiteit. De heer Peeters heeft een aantal voorstellen geformuleerd die het amateurvoetbal in een Liga Noord en een Liga Zuid moeten onderbrengen. Ik veronderstel dat we de KBVB er snel van zullen kunnen overtuigen dat Liga Noord geen aanvaardbare benaming is.

Als we het over amateurvoetbal hebben, mogen we niet vergeten dat er naast de KBVB nog een vijftal andere bonden bestaan. Wat dat betreft, zullen er in het kader van het decreet op de recreatieve sportfederaties misschien nog een aantal fusies worden doorgevoerd. Als we het over unisportfederaties hebben, gaat het over de KBVB of over de toekomstige opgesplitste versie ervan.

Als Vlaams minister van Sport kan ik me enkel verheugen in de evolutie van de KBVB. Ongeveer een derde van alle Vlaamse niet-professionele sportbeoefenaars is op dit ogenblik actief als voetballer. Als het Vlaams sportbeleid zich ook tot die groep kan richten, zal dit zowel voor het voetbal, als voor de andere sporten positieve gevolgen hebben.

We mogen echter niet vergeten dat de plannen van de heer Peeters nog niet zijn gerealiseerd. Zoals de voorzitter al even heeft aangehaald, dienen de bondstructuren zich hier nog over uit te spreken. Bovendien beschik ik als minister van Sport niet over harde juridische argumenten om de KBVB tot een splitsing te dwingen.

Vlaanderen heeft de voetbalsport en de vele niet-professionele voetballers in Vlaanderen veel te bieden. Ik zal dit illustreren aan de hand van enkele voorbeelden. Via het decreet op de sportfederaties zou een Vlaamse sportfederatie van subsidies kunnen genieten. Er is hiervoor op basis van een raming een bedrag van maximaal 33 miljoen frank

Anciaux

voorzien. Wat kwalitatieve trainersopleidingen betreft, zou de sportfederatie met de VTS kunnen samenwerken. Wat het decreet op het medisch verantwoord sporten betreft, zou ze met de erkende keuringscentra en met de centra van het Bloso kunnen samenwerken.

Het voorstel van de heer Peeters gaat alleszins in de goede richting. Vorige week hebben we hierover in een bijzonder positieve sfeer overleg gepleegd. Ik heb hierbij wel een aantal voorwaarden geformuleerd waaraan de herstructurering van de KBVB moet voldoen om als Vlaamse federatie op steun van de Vlaamse overheid te kunnen rekenen.

Ik heb de heer Peeters gezegd dat de niet-professionele sportbeoefenaars van eerste en tweede klasse ook onder de Vlaamse federatie moeten vallen. Bovendien moeten de middelen die naar de Vlaamse federatie zouden gaan, de huidige middelen voor de niet-professionele sportbeoefenaars aanvullen in plaats van ze te vervangen.

In het kader van het decreet op de sportfederaties moeten de Brusselse clubs bij een eventuele splitsing van de KBVB uiteraard kiezen bij welke sportfederatie ze wensen aan te sluiten. In dit verband zal ik straks nog enkele details aanhalen. Ik zal nu antwoorden op de concrete vragen over de Brusselse context en de Brusselse clubs. Ik zei zojuist al dat de Brusselse clubs zullen moeten kiezen. Dat geldt niet alleen voor de amateurclubs, maar ook voor de professionele clubs, voor zover deze laatste niet-professionele sportbeoefenaars onder hun leden hebben. Het is mijn overtuiging dat de clubs zullen kiezen voor de federatie die de beste mogelijkheden biedt. Onder meer via het decreet op de sportfederaties, via het decreet op de medisch verantwoorde sportbeoefening en via de trainersopleiding trachten we te komen tot kwaliteitsvolle sportfederaties die clubs kunnen begeleiden bij alle aspecten. Bijgevolg denk ik dat een erkende Vlaamse sportfederatie een aantal troeven heeft om de Brusselse clubs over de streep te halen. De uiteindelijke beslissing wordt natuurlijk door de bestuurders van de clubs genomen.

De omgangstaal van de spelers is vanzelfsprekend een privé-aangelegenheid. Het decreet bepaalt dat de Vlaamse sportfederaties het Nederlands als officiële voertaal moeten gebruiken in hun contacten met de clubs en de leden. Natuurlijk moeten de rechten van de sportbeoefenaars worden gevrijwaard bij tucht- en andere procedures. Het decreet op de niet-professionele sportbeoefenaar en het

decreet op de medisch verantwoorde sportbeoefening regelen dat. In beide decreten staat dat de sportbeoefenaar het recht heeft om zich te laten bijstaan door een tolk als hij het Nederlands niet beheerst.

De competities die de KBVB vandaag organiseert, worden reeds georganiseerd per provincie, met uitzondering van de vroegere provincie Brabant. Het spreekt voor zich dat een Vlaamse voetbalfederatie amateurcompetities zal organiseren voor Vlaams-Brabant en Brussel. Ik heb er geen enkel bezwaar tegen dat de professionele competitie op federaal niveau georganiseerd blijft. Zelfs voor de amateurvoetbalcompetities is dat perfect mogelijk. Dat heeft immers niets te maken met de structuur van de organisatie. Als we het hebben over de defederalisering van de KBVB, denkt iedereen dat we de nationale competitie willen opsplitsen. De mensen vragen dan of er een nationale Vlaamse voetbalploeg komt. Dat heeft daar niets mee te maken. Ik droom daar natuurlijk wel van, omdat ik denk dat die ploeg voor uitstraling in het buitenland zou kunnen zorgen. Ze zou ook voor verbondenheid kunnen zorgen.

Er is ook een vraag gesteld over transfers. Ik neem aan dat het gaat over transfers tussen de Waalse en de Vlaamse liga. De clubs kiezen voor een Vlaamse of een Franstalige sportfederatie. Als zij van federatie veranderen, dan moeten zij het statuut en het huishoudelijk reglement van hun nieuwe sportfederatie volgen. Ik heb niet het gevoel dat er hierdoor een verzwakking of een splitsing van de Brusselse clubs zal komen. Ik ga ervan uit dat de clubs die kiezen voor een Vlaamse sportfederatie, onrechtstreeks genieten van een dynamisch Vlaams sportbeleid.

Ik ontken niet dat onze sportfederaties niet altijd een prioritair beleid voeren ten aanzien van de Brusselse clubs. We moeten daar in de toekomst wat meer aandacht aan besteden, gezien de specifieke situatie.

Ik maak nu nog enkele bedenkingen. Ben ik nu echt 180 graden van koers veranderd? Dat is mogelijk. Als ik ten goede ben veranderd, kan mij dat zelfs niet schelen. Toch heb ik niet het gevoel dat ik van koers ben veranderd. Ik heb aan minister Van Grembergen de boodschap overgebracht om twee principes op de voorgrond te plaatsen. Het eerste was dat we niet akkoord gaan met een situatie waarin Vlaanderen niet voor 100 percent voor alle niet-professionele sportbeoefenaars een beleid kan uitstippelen. Op dat punt ben ik niet veranderd. Het tweede principe was dat er geen sprake kan

Anciaux

zijn van een situatie waarin alles wat geld kost bij de gemeenschappen terechtkomt en alles wat geen geld kost of zelfs geld opbrengt niet. Daarover ben ik ook niet van mening in veranderd. De Vlaamse middelen die naar de Vlaamse Sportfederatie zouden gaan, moeten supplementair worden besteed. Ze kunnen niet in de plaats komen van andere middelen.

Voor mij was het gesprek met de heer Peeters heel duidelijk en positief. Ik heb niet het gevoel dat de voorzitter van de KBVB een andere mening heeft dan ik. Hij heeft als voorzitter van de bond ook niet de bedoeling geen verantwoordelijkheid meer op te nemen voor de niet-professionelen. Hij is niet van plan om al het sponsorgeld exclusief aan de professionelen te besteden.

Bij mij zijn er een aantal vooroordelen over het voetbal weggewerkt. Ik dacht dat er weinig werd geïnvesteerd in jeugdopleidingen en dergelijke, omdat al het geld werd besteed aan transfers en aan schandalig hoge vergoedingen voor topspelers. Door de stijging van de lonen van de topvoetballers is er bij veel clubs een armoedesituatie gegroeid. Een club die op Europees niveau van betekenis wil zijn, moet onmenselijk veel geld besteden aan een paar spelers. Dat gaat inderdaad ten koste van andere zaken. Ik heb daar geen mirakeloplossing voor.

Een gevolg van het bovenstaande is dat de situatie van de niet-professionele sportbeoefenaars bij de KBVB vandaag niet zoveel beter is dan in onze andere federaties. Ik heb niet langer het gevoel dat de KBVB geld met hopen heeft. Ik ben zelfs niet genuanceerd van standpunt veranderd, maar ik leg enthousiast de nadruk op een aantal andere zaken.

De heer Peeters uitte op de radio zijn ongenoegen over onze uitspraken naar aanleiding van de actuele vraag van de heer Hostekint. Zijn ontgoocheling kwam me heel ernstig en eerlijk over. Hij vroeg zich af waarom niemand hem vertelt wat het belang is van een splitsing. Niet de splitsing op zich is belangrijk, maar een splitsing is van groot belang voor het voetbalbeleid en voor het totale sportbeleid. Als één derde van de niet-professionele sportbeoefenaars kan worden betrokken in een Vlaams sportbeleid, zal die betrokkenheid een koevoet vormen voor de andere sporttakken.

De zaak kan moeilijk in geld worden uitgedrukt, maar stel dat via decreten 1,2 miljoen euro rechtstreeks wordt besteed aan de Vlaamse liga. Dat

geld gaat niet ten koste van andere sporttakken, want in de resolutie is al bepaald dat het supplementaire middelen moeten zijn. Bovendien biedt het de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement een immens instrument waarmee alle niet-professionele sportbeoefenaars kunnen worden bereikt. Het moet een stimulans vormen om het gehele sportbeleid naar boven te lichten. Ik noem het daarom een koevoet.

Het gaat in deze aangelegenheid over veel meer dan geld alleen. Het gaat ook over de begeleiding, de kwaliteitsondersteuning, de Vlaamse trainerschool, de sportinfrastructuur, de middelen van de gemeenten, enzovoort. Dit alles zou veel beter worden gericht op de niet-professionele sportbeoefenaars in Vlaanderen. Niemand kan ontkennen dat in die zin een defederalisering van de Koninklijke Belgische Voetbalbond een positieve zaak is voor elke niet-professionele sportbeoefenaar in Vlaanderen. Ik ben een sterk voorstander van de splitsing.

Er is een groot verschil tussen het oorspronkelijke plan van de heer Peeters en het plan waar ik voor 95 percent enthousiast over ben. De heer Peeters begrijpt perfect dat de inpassing in het Vlaams decreet vereist dat we een beleid moeten kunnen voeren voor alle niet-professionele sportbeoefenaars en dus ook voor alle niet-professionele voetballers. Ik beweer niet dat de heer Peeters vandaag naar de Bond zal stappen om te zeggen dat ook de 24 clubs in eerste en tweede klasse een horizontale scheiding moeten hebben tussen de professionele en de niet-professionele sportbeoefenaar. Ik garandeer u wel, dat als zijn plan positief wordt beoordeeld door de Bond, die tweede stap heel snel zal komen. Ik ben daar rotsvast van overtuigd. Die stap zetten is immers in het belang van alle clubs van Vlaanderen en Wallonië, want de stap is een voorwaarde voor een beleid voor alle niet-professionele sportbeoefenaars. Het gaat immers niet enkel over de federatie, maar ook over het decreet over de niet-professionele sportbeoefenaar en daarin staat heel wat meer, bijvoorbeeld over doping en gezondheid.

Ik geloof heel sterk in een stap-per-stap-beleid. Al jaren worden heel felle bewoordingen gebruikt. De voetbalbond bedreigde Vlaanderen en Vlaanderen bedreigde de voetbalbond. Ik stel vast dat we niet beschikken over juridisch afdwingbare instrumenten en dat het voorstel van de heer Peeters automatisch zal leiden tot een defederalisering waarbij meer dan 98 percent van de voetbalsporters worden betrokken. Enkel een dikke uil zou neen zeggen tegen dit voorstel.

Anciaux

Natuurlijk kan de stap enkel worden gezet als aan de door mij bepaalde principes wordt voldaan. Daarover heb ik nu garanties. Ik wil de zaak mee hard maken. Ik wil niet zeggen dat ze nog niet helemaal perfect is, maar wel dat nu een heel moedige stap wordt gezet die op termijn zal uitmonden in wat wij nu beogen.

Mijnheer Hostekint, ik heb eerlijk gezegd geen zin om als Vlaams minister van Sport al mijn tijd en energie te stoppen in enkele topvoetballers die reeds een onvoorstelbaar goede begeleiding en hoge lonen krijgen. Ik moet me niet op die mensen richten, maar op alle niet-professionele sportbeoefenaars. Als dat lukt, dan zal dat een enorme stimulans betekenen voor alle sportfederaties en -takken. Iedereen zal er beter van worden.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, eigenlijk werden twee debatten gevoerd. Het eerste ging over de problematiek van Vlaanderen, over de aanbodzijde en over de verbetering van de sportbeoefening, en het tweede over de consequenties ervan voor een stad met een gemengd karakter.

Mijnheer de minister, ik blijf ongerust. Laat uw medewerkers eens onderzoeken wat is gebeurd met de basketballiga in Brussel. Aan Vlaamse zijde is het ermee gedaan omwille van een communautarisering zonder enige begeleiding. Ik pleit er daarom voor om de principes en het aanbod te handhaven en om oog te hebben voor de interculturaliteit in de competitie – ik heb het dus niet over de interne interculturaliteit die de heer Denys beoogt. Omwille van de splitsing moet u aan tafel gaan zitten met uw Franstalige collega. Ik stel de splitsing niet in vraag, want die is logisch, maar we moeten ervoor zorgen dat we de schakels nadien terug met elkaar verbinden.

In Brussel willen we geen segregatie, zeker niet op het vlak van de sportbeoefening. We willen niet naast elkaar spelen, maar met elkaar omgaan. Op die manier kunnen we het stadsbeeld en het stadsweefsel versterken. Er is een tijd geweest dat we hebben gevochten voor onze rechten. Nu moeten we vanuit die verworvenheid terug aan samenlevingsopbouw doen, ook in de sport. Als u dit alles goed begeleidt, dan zullen onze amateurclubs goed zitten, zoniet zijn we opnieuw met een processie van Echternach voor het voetbal gestart. Het is

goed om lessen te trekken uit wat is gebeurd met de basketballiga in Brussel.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik vind uw suggestie om de heer Peeters uit te nodigen, heel goed. In dat gesprek moeten we twee thema's aan bod laten komen. We moeten proberen om het wantouwen dat nu bestaat tussen Vlaanderen en de voetbalbond, weg te werken. We moeten het ook hebben over onze discussie over de mensenhandel in de sport. Vorige week hebben we naar aanleiding van een interpellatie van de heer Hostekint gesteld dat onze regelgeving niet slecht is, maar dat de medewerking van de bond vereist is om een aantal mistoestanden op het terrein weg te werken. We moeten het daarbij zeker hebben over de paspoortcontrole bij wedstrijden. We moeten afspreken met de voetbalbond om enkel nog te werken met erkende makelaars. Er zijn er reeds 18 die voldoen aan onze wetgeving.

Ik herinner me dat tijdens onze debatten over de mensenhandel in 1997, de heer Peeters heeft gesteld dat hij op alle mogelijke manieren met ons wil samenwerken om dat slechte fenomeen uit onze sport te bannen. Ik stel echter vast dat het te veel bij woorden is gebleven en dat de daden uitblijven. Ik zou graag deze twee thema's aan bod laten komen als de heer Peeters wordt uitgenodigd.

Het antwoord van de minister voldoet me. Door dit stap voor stap aan te pakken, zal dit onvermijdelijk resultaten opleveren voor de niet-professionele sportbeoefenaars en de jeugd. Uw uitleg heeft me overtuigd dat we die kans niet mogen laten liggen.

De voorzitter : De heer Laverge heeft het woord.

De heer Jacques Laverge : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de voetbalbond heeft altijd behoorlijk unitair gefunctioneerd. De filosofie daarbij is dat ploegen in België tegen elkaar moeten kunnen spelen. Ik denk niet dat dit zou vervallen bij een opsplitsing van de bond. Een aantal mensen gelooft echter van wel.

Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen niet-professionele sportbeoefenaars en de jeugdupleidingen. De noodkreet van de heer Peeters is gebaseerd op het feit dat veel clubs zware problemen hebben met de financiering van de jeugd, zowel in hogere als in lagere afdelingen. Ik kan daarover meespreken omdat ik drie jaar voorzitter ben geweest van een eersteklasseploeg. Het is zelfs zo dat

Laverge

de problemen groter zijn bij de eersteklassers dan bij de lagere afdelingen.

Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen de ondersteuning van de niet-professionele sportbeoefenaar en de jeugd. Het accent moet bij de regionalisering op het jeugdbeleid liggen. Dat element speelt ook bij de heer Peeters. Het gebrek aan middelen voor het jeugdbeleid is een oorzaak van de zeer beperkte doorstroming van jonge sportbeoefenaars. In eerste en tweede klasse en zelfs in derde en vierde klasse zitten relatief weinig jongeren die uit eigen voetbalclubs komen. De doorstroming vergt een professionele begeleiding. Als dat kan worden gerealiseerd, is dat een pluspunt voor de clubs en de jongeren.

Ik begrijp niet goed waarom de heer Peeters een onderscheid maakt tussen eerste en tweede klasse en de rest. Wat inspireert hem ?

De heer André Denys : De eerste en tweede klasse zijn profliga's, waar Anderlecht een zware factor in is.

De voorzitter : Ik pleit er voor om de heer Peeters uit te nodigen om zijn plannen te verduidelijken. Tegelijkertijd kan dit parlement duidelijkheid scheppen over het zogezegde flamingantisme omtrent de splitsing. De meerderheid heeft een visie die grotendeels aansluit bij het voorstel van de heer Peeters. Het heeft nu geen zin om te speculeren over zijn bedoelingen.

De heer Jacques Laverge : Als de Vlaamse regering of het Vlaams Parlement de heer Peeters volgt, dan vrees ik dat de tweede fase er nooit zal komen. De toekomst zal dat uitwijzen.

De voorzitter : Het gaat er nu vooral om hoe de Vlaamse overheid reageert op een voorstel.

De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de voorzitter, ik ga akkoord met de filosofie van de minister. Hij zegt dat de niet-professionele sportbeoefenaar en de jeugd centraal moeten staan. Daarom vraag ik de splitsing van de Belgische voetbalbond. Het is de enige sportbond die nog niet is gesplitst. De tennisfederatie bijvoorbeeld is allang gesplitst in een Vlaamse en Waalse afdeling. Er wordt in de jeugd geïnvesteerd en de resultaten zijn er. Aan Vlaamse zijde hebben we Kim Clijsters en aan Waalse zijde

Justine Henin. Ik zwijg dan nog over de voorbeelden van enkele jaren geleden.

Ik ben kritisch tegenover de voetbalbond omdat de heer Peeters afgevaardigd is door een voetbalploeg. Hij is aangesloten bij het bestuur van Racing Mechelen, zoals zijn voorganger, baron D'hooghe, was afgevaardigd door Club Brugge. De voetbalbond verdedigt met andere woorden altijd de belangen van de clubs en niet van de spelers. Waarom is er discussie over eerste en tweede klasse ? Omdat daar bij de jeugd al een selectie is gebeurd. Daar speelt de elite van de jeugd. Die beschikken over gediplomeerde spelers, die de ploeg wel geld kosten. U moet niet denken dat jeugdspelers daar gratis spelen. Denk maar niet dat ik niets van voetbal af weet !

De heer Denys kan daar van meespreken, want hij heeft een zoon die in dat geval verkeert. Een jeugdspeler die in eerste of twee klasse gaat spelen, krijgt gratis logies, gratis studies en gratis vervoer. En wordt zijn vader werkloos, dan bezorgt de club hem wel een postje. *(Gelach)*

De voorzitter : Mijnheer Hostekint, mag ik u vragen uw al dan niet terechte kritiek op de Belgische Voetbalbond te formuleren tijdens de hoorzitting die we hieromtrent zullen houden ?

De heer Patrick Hostekint : Sta me toe af te sluiten met een wijze raad aan het adres van de minister die verantwoordelijk is voor het beleid : wees behoedzaam voor wat de Belgische Voetbalbond in zijn achterhoofd heeft.

Minister Bert Anciaux : Ik wil nog drie opmerkingen maken. Ten eerste is het mijns inziens belangrijk dat men ook het decreet op de niet-professionele sportbeoefenaar voor ogen houdt. Heel wat van de zaken die ik hoor – denk maar aan de mensenhandel in de sport –, zouden volgens mij perfect via dat decreet kunnen worden geregeld.

Ten tweede had de heer Peeters beter kunnen zwijgen, zeker wetende dat zijn voorzitterschap over twee jaar afloopt. Hij had beter gezwegen en alles gelaten zoals het was. Ik stel vast dat hij ook iets wil realiseren dat mijns inziens verder gaat dan het belang van die club.

Ten derde kan ik de heer Hostekint goed begrijpen. We zijn allebei opgegroeid met de muziek van Boudewijn De Groot. En was het niet Boudewijn De Groot die zong : 'Als hij maar geen voetballer wordt. Ze schoppen hem misschien halfdood' ? Vergeet echter vooral niet wat daarna volgt.

De commissieleden (*samen met de minister in koor*) : Maar liever dat nog dan een bord voor zijn kop van de zakenman, want daar wordt-ie alleen maar slechter van.

Minister Bert Anciaux : Tot slot nog dit : vertrouwen is een goede leermeester en een goede raadgever om zaken te veranderen. Zonder vertrouwen laat men alles bij het oude.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de Vlaamse boekencheque

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vandenbossche tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de Vlaamse boekencheque.

De heer Dany Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vorig jaar hebben we hier met betrekking tot de leesbevordering een interessante discussie gehouden. Tijdens die discussie is de boekencheque, die ondertussen in omloop is, uitgebreid aan bod gekomen.

Indien ik me niet vergis, werd de boekencheque in oktober 2000 gelanceerd. In de boekensector zelf is de jongste weken heel wat te doen over die cheque. De sector zegt dat slechts weinig cheques na hun lancering effectief in omloop zijn geraakt. De belangrijkste reden zou zijn dat dergelijke cheques in allerlei varianten bestaan, vooral bij de commerciële ketens die ook dergelijke cheques te koop aanbieden. Deze morgen konden we trouwens in de krant lezen dat zelfs de Fnac en Standaard Boekhandel de boekencheque toejuichen, maar tegelijkertijd vaststellen dat hij maar niet in het circuit geraakt. Dat de boekencheque te lijden heeft onder gelijkaardige, maar commerciële initiatieven, is natuurlijk bijzonder jammer.

Mijnheer de minister, hebben uw diensten enig zicht op de reden waarom die boekencheque in Vlaanderen al dan niet aanslaat ? Wordt een evaluatie van het systeem in het vooruitzicht gesteld om te weten te komen hoe die boekencheque het de voorbije maanden gedaan heeft ?

Het lijkt me noodzakelijk om op dat vlak in overleg te treden met de boekensector. Ik heb het dan met name over de boekenwinkels. Ook daar zijn er eersteklassers en tweedeklassers. Ik wil overigens mijn dank uiten voor het toesturen van het boekje over de vaste boekenprijs.

De vraag is ook of die boekencheque eventueel niet kan worden uitgebreid. In plaats van alleen een boekencheque zou men van een cultuurcheque kunnen spreken. Dan kan men er in de culturele sector in grotere mate mee omgaan.

Daarnaast is er ook nog de vraag of er niet veel meer moet gebeuren op het vlak van het bekendmaken van het bestaan van die boekencheque. Dat is misschien een tweede reden waarom de boekencheque, zoals hij gelanceerd is in oktober 2001, op dit ogenblik absoluut niet het verhoopte resultaat kent.

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen : Ik vind dit een zeer zinvolle vraag van de heer Vandenbossche. Zijn vraag kan het debat immers op gang trekken.

Destijds hebben we dat debat over leesbevordering al in de commissie gevoerd. Daar werd toen het idee van de boekencheque gelanceerd. De boekencheque is operationeel geworden, maar daarna is het weer heel stil rond dit initiatief geworden.

Vandaag blijkt uit krantenberichten dat de mensen het initiatief als zodanig wel goed vinden. Alles wat lezen attractiever en interessanter kan maken en alles wat lezen kan promoten, daar moeten we achter staan. Dat is de algemene houding. De boekencheque kan daar inderdaad een bijdrage toe leveren. De algemene consensus is echter wel dat er een probleem is inzake de naambekendheid en de productbekendheid van de boekencheque. Het is dus een probleem van promotie. We kunnen daar dramatisch over doen, maar we moeten dat toch ook enigszins nuanceren. Er zijn varianten van boekencheques in omloop van de bekende ketens, zoals Fnac en Standaard Boekhandel.

Mijn laatste punt is hier al aan bod gekomen. Als men dat overleg zou voeren rond een unieke boekencheque of een unieke boekenkaart, zou men dat misschien ook kunnen uitbreiden naar meerdere sectoren in de cultuur : de theatersector, de museumsector, enzovoort. Ik denk dan aan een kaart volgens het Proton-principe met een bepaalde provisie. De overheid kan dan eventueel zelf een deel van de provisie voor haar rekening nemen. Op die

Keulen

manier kunnen we cultuurparticipatie een kans geven.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ook ik wil me aansluiten bij de problematiek die wordt aangekaart door de heer Vandenbossche. Vorige week heb ik een artikel in Knack gelezen over de zelfstandige boekhandels en over de bezorgdheid over het overleven van de kwaliteitsvolle zelfstandige kleine boekhandels. Dat is een problematiek die al een hele tijd aan de gang is, met allerlei voorstellen om daar beschermende maatregelen voor te nemen.

Het aantal zelfstandige boekhandels wordt ook wel aangegrepen als waardemeter om te stellen dat het culturele niveau van Vlaanderen onder dat van Nederland ligt. In dit verband wordt vaak verwezen naar het aantal kwaliteitsboekhandels per aantal inwoners.

Deze discussie is al een aantal keren in deze commissie aan bod gekomen. Inzake aanbod en kwaliteit wil ik duidelijk het volgende stellen : wat die aspecten betreft, doe ik niet mee met het verketteren van de grote ketens.

De heer Vandenbossche heeft het over een evaluatie in overleg met de sector. Was dit een goed systeem ? Ik hoop uiteraard ook dat er overleg was op het moment dat het systeem gelanceerd werd.

Zelf heb ik toch nogal wat vragen over wie de belangen van die zelfstandige boekhandels behartigt. U weet dat ik voor een goede belangenbehartiging ben. Ik was echter nogal verontrust toen bleek dat er binnen de belangenbehartiging, namelijk boek.be, een gigantisch overwicht is van de belangen van uitgevers ten opzichte van de belangen van boekhandelaars.

Daarbij maak ik dan de volgende bedenking. Voor uitgevers komt het er niet zoveel op aan of ze nu in de Makro, de Carrefour, de Fnac, de Standaard of de kwaliteitsboekhandel hun product slijten. Als men dus de sector raadpleegt, moet men er toch wel voor zorgen dat het om dat segment gaat dat beoogd werd met de bescherming van de kwaliteitsvolle boekhandels.

De voorzitter : Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, tegenwoordig zien we inderdaad heel wat privé-initiatieven circuleren. Ik krijg elke dag in mijn brievenbus gratis tickets, niet alleen voor boeken, maar ook voor video's. Er is het systeem van spaarpunten voor bioscooptickets. We mogen dat inderdaad niet verketteren, want dat zijn goede privé-initiatieven.

Toch rijst natuurlijk wel het volgende probleem. Als die dingen zo bekend zijn, wordt het wel iets moeilijker om een initiatief als de boekencheque echt bekend te maken. Daar wringt waarschijnlijk wel het schoentje.

De eerste vraag is dan hoe we die bekendheid kunnen vergroten. De tweede vraag is hoe de sector daar zelf op reageert. De evaluatie met de sector is dus inderdaad heel belangrijk. Op zich is het een goed initiatief, maar ik vraag me wel soms af wie door de boekencheque wordt bereikt.

De voorzitter : Ondanks het feit dat de problemen gelieerd zijn, is het belangrijk dat we ze ook onderscheiden. De boekencheque is enerzijds een middel om het lezen te bevorderen. Als zodanig is het een sociale maatregel. Anderzijds wordt ook de kwaliteitsboekhandel gesteund.

Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, met de boekencheque beoog ik een drietal zaken. Ik wil vooreerst meer mensen de weg naar de boekhandel laten ontdekken of herontdekken. Boekhandels staan onder druk en tijdens de voorbije jaren is hun aantal erg geslonken. De boekhandel is nochtans een belangrijke culturele vector. Als minister van Cultuur ben ik bezorgd over de precaire situatie van een aantal boekhandels. Daarnaast wil ik het boek als een evident cadeau promoten en op die manier het leesplezier bevorderen.

Ten slotte wil ik het boek bij die groepen van de bevolking brengen, die door financiële of culturele hindernissen zelden of nooit een boek aankopen. De lancering en de promotiecampagne werden toevertrouwd aan boek.be, het Huis van het Boek.

Bij de boekhandels werd de boekencheque matig positief onthaald. Dit heeft vooral te maken met het feit dat sommigen dit initiatief beschouwen als een bedreiging voor het eigen zakelijk belang. Zo

Anciaux

heeft onder andere Standaard Boekhandel een goed lopende eigen boekenbon geïntroduceerd. Ik heb ook steeds een onderscheid gemaakt tussen een warenhuis en een boekhandel.

De boekencheque is een nieuw initiatief, dat inderdaad een grote concurrentie ondervindt. Toch blijf ik bij mijn standpunt dat deze bon kan uitgroeien tot een belangrijk instrument om het algemeen belang te dienen, met name het steunen van alle boekhandels en het bevorderen van het lezen bij specifieke doelgroepen.

In de loop van dit jaar wordt de boekencheque via leesbevorderingsprojecten en via de media verder gepromoot. Tijdens de Literaire Lente, in april 2002, zal de boekencheque permanent in de aandacht zijn via doelgroepencampagnes en directe promotie via de media. Daarna, zes maanden na de lancering, wordt met de sector – dus ook met de boekhandels – een eerste evaluatie gemaakt. Ik erken dat we daarbij nieuwe stimuli moeten onderzoeken om het beoogde effect sneller te halen. Ik wil die stimuli vooral richten naar de gebruikers, omdat ik voel dat er wat weerstand is bij sommige boekhandelaars.

Ik ben het niet eens met de commentaar die geleverd is op het personeel van boek.be. De liefde en de steun voor de kwaliteitsvolle boekhandel is bij hen zeer groot. Ik zal ook nog andere initiatieven nemen.

De idee van de cultuurcheque zal ik in overweging nemen. Ik wens daarover echter nu niet te improviseren. Het is belangrijk om een aantal doelgerichte campagnes te voeren en ondersteunende initiatieven te nemen.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. De vraag om de Boekencheque uit te breiden tot andere cultuursectoren heeft te maken met de wijze waarop in Vlaanderen nog moet worden gewerkt ten aanzien van musea. Initiatieven als de Museumkaart zijn heel belangrijk.

Minister Bert Anciaux : We zijn het er allemaal over eens dat een aantal cultuursectoren een extra ondersteuning nodig hebben. Die argumentatie hebben we ook gehanteerd bij de bespreking van de Museumkaart. We hebben toen gezegd dat de

sector moet worden ondersteund vooraleer er kon worden gedacht aan bijkomende stimuli.

Ik wil het debat hierover graag voeren. Ik denk echter niet dat dit nu een antwoord biedt aan de uitdaging waar we voor staan. Ik ben wel voorstander van een vaste boekenprijs.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de VZW Vlaams Centrum voor Cultuurcommunicatie

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Hecke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de VZW Vlaams Centrum voor Cultuurcommunicatie.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, bij de voorlaatste begrotingsbesprekingen stond een post ingeschreven van 1,24 miljoen euro voor een nog op te richten VZW Vlaams Centrum voor Cultuurcommunicatie. Er werd toen in grote lijnen omschreven wat het doel zou moeten zijn. Daarna bleef het daarover stil. Bij de afgelopen begrotingsbesprekingen stond er opnieuw 1,12 miljoen euro ingeschreven voor de verdere uitwerking van die VZW.

Ik had toen heel wat inhoudelijke vragen over de doelstellingen van dat Vlaams Centrum. U was zo vriendelijk mij een kopie van het dossier te bezorgen, vergezeld van een ontwerp van beheersovereenkomst waarin de inhoud en de doelstellingen werden omschreven. Het document heeft me echter niet voor de inhoud kunnen winnen, maar daar kunnen we bij een andere gelegenheid eens over discussiëren.

In de eerste paragraaf van de statuten worden de stichtende leden van de VZW Vlaams Centrum voor Cultuurcommunicatie opgesomd. Daar staat vrij duidelijk bij dat het gaat om vijf mensen die de VZW stichten en lid zijn van de raad van beheer,

Van Hecke

waaronder twee van uw kabinetsmedewerkers, en twee leden van de administratie Cultuur.

Ik geloofde mijn ogen niet toen ik dat las. Ik heb de gewoonte mezelf in vraag te stellen en vroeg me dus af of het aan mij lag, dan wel of anderen daar ook een probleem mee zouden hebben. Echter veel mensen aan wie ik dit voorlegde, vertoonden ongeveer dezelfde reactie. Het is een verzelfstandigde VZW, dus nog geen EVA of IVA, want dat is nog niet mogelijk. Die VZW wordt ad nominatim gesubsidieerd met een groot pakket aan middelen, en wordt terzelfder tijd gerund door het kabinet en door mensen van de administratie Cultuur. Daar wordt dan ook nog eens van verwacht dat ze een beheersovereenkomst sluiten. Hebt u daar dan geen probleem mee?

Nog meer verwonderd was ik toen ik in dat werkdocument hoofdstuk 6 las: 'de positionering ten aanzien van de administratie en het beleid van de VZW'. Dat is helemaal hallucinant. Zij zullen dus meewerken aan de opmaak en de realisatie van een geïntegreerd beleid en een actieplan per niveau en doelgroep. Ze zullen adviseren over de mogelijke beleidsvoornemens en ontwikkelingen.

Mijnheer de minister, aan welke kant zullen die mensen staan bij de bepaling van hun opdracht en bij het sluiten van de beheersovereenkomst? Zijn er voorgaanden? Blijft het definitief zo? Het gaat om een VZW met een ad-nominatimsubsidie. Het eerste adres is dat van de administratie, het werkadres is dat van uw kabinet, en er wordt nog een derde adres in het vooruitzicht gesteld.

Ik heb hier deontologische bezwaren tegen. Ik heb u nooit verdacht, en zal dat ook nooit doen, van kwade trouw. Ik geloof dat u ter goeder trouw handelt. De bedoelingen zijn wellicht goed, maar volgens mij is er sprake van normvervaging. Er worden wel grenzen gesteld door de betrokkenen zelf, maar dat zijn niet de algemeen aanvaarde grenzen dat men niet terzelfder tijd uitvoerder en ontwerper kan zijn, middelen kan geven en controleren, en middelen kan ontvangen en besteden.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, collega's, deze vraag is heel terecht, maar ik schrik er toch van omdat ik van in het begin heb gesteld dat we vrij snel een VZW wilden oprichten met een samenstelling voor de beginperiode, die later zou worden aangepast. Ik zal dat verduidelijken.

Voordat er een VZW werd opgericht, werd er in de administratie gediscussieerd over de vraag of dit al of niet een onderdeel van de administratie moest zijn. Zo ja, dan hadden we een andere optie genomen, namelijk de versterking van de administratie. Om het echter snel vooruit te laten gaan, en in aansluiting op de besprekingen omtrent het beter bestuurlijk beleid, hebben we gekozen voor een heel kleine VZW.

Van bij de aanvang van de besprekingen over het Vlaams Centrum voor Cultuurcommunicatie werd gesteld dat deze organisatie dicht bij de administratie Cultuur zou worden gepositioneerd, meer bepaald bij de kernadministratie. Communicatie is immers een belangrijk aandachtspunt voor de hele administratie en de hele cultuursector. Daarom werd er van bij het begin voor geopteerd deze organisatie te betrekken bij de reorganisatie van de Vlaamse administratie door middel van ofwel een intern verzelfstandigd agentschap, IVA, of een extern verzelfstandigd agentschap, EVA.

Vermits zulke statuten vandaag nog niet bestaan, en het decreet nog niet is ingediend, werd er in overleg met de directeur-generaal van de administratie en op advies van de juridische dienst van de Vlaamse Gemeenschap, voor geopteerd in een eerste fase over te gaan tot de oprichting van een privaatrechtelijke VZW. Om een snelle start mogelijk te maken, werd voor de overgangsfase gekozen voor een VZW-formule met een kleine pragmatisch samengestelde raad van beheer. Die moet een vlotte start en overgang naar het beoogde statuut met een volwaardige raad van beheer helpen verzekeren.

De voorzitter van deze tijdelijke VZW is mevrouw Claes. Ze is volledig onafhankelijk en beschikt over jarenlange ervaring op het vlak van cultuurcommunicatie, onder andere als voormalig directeur van Prospecta VZW. Van zodra de bespreking over het beter bestuurlijk beleid is afgerond, zal het Vlaams Centrum voor Cultuurcommunicatie een verzelfstandigd agentschap worden.

Vanzelfsprekend heb ik ook het VCCC opgenomen in het koepeldecreet waaraan we werken en waarmee we bijna klaar zijn. Het moet nog worden uitgemaakt of het een EVA of een IVA wordt, het wordt in elk geval een verzelfstandigd agentschap. Waarschijnlijk wordt het een EVA, maar dan 'een strategische EVA', zoals wij dat noemen, zodat de directeur van de EVA ook vertegenwoordigd zal zijn in de beleidsraad van het departement.

Anciaux

Het is mijn bedoeling dat de Vlaamse overheid nog in het voorjaar van 2002 een beheersovereenkomst afsluit met het VCCC. Daar zijn inderdaad een aantal aanwervingen gebeurd, maar dan wel volgens de regels van de kunst. Als directeur werd de heer Berckmoes aangetrokken, die in Toerisme Vlaanderen eigenlijk als enige met cultuurcommunicatie bezig was.

Tegelijk wordt er gewerkt aan een beleidsnota, die het resultaat zal zijn van een ruim vooroverleg. Gelet op het specifieke transversale karakter van het VCCC en de uitdrukkelijke optie om de werking te baseren op netwerken, worden momenteel vele verkennende en positionerende gesprekken gevoerd : met de administratie Cultuur en de verschillende afdelingen, met de diverse sectorale steunpunten, met de provinciebesturen, met steden en gemeenten, met de commissie Cultuur van het Vlaams Parlement, met Toerisme Vlaanderen en met diverse andere betrokkenen. Op basis van dit ruime overleg zullen taken, opdrachten, werking en positionering van het centrum scherper worden gesteld.

Als ik uw vraag hoor, gaat het u echter niet zozeer over de manier waarop de beheersovereenkomst wordt voorbereid, maar over wie met wie onderhandelt. In de praktijk is het natuurlijk niet zo dat de raad van bestuur enerzijds met het kabinet en anderzijds met de administratie onderhandelt. Ik zou eerlijk gezegd niet eens weten wie er van mijn kabinet in die raad van bestuur zit. Ik denk dat de heer Van den Broecke erbij is, maar ik zou zelfs niet weten wie de tweede is.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik kan u de namen geven als u dat wenst. De tweede is de heer Caron.

Minister Bert Anciaux : Dat wist ik niet. Zij zijn in ieder geval niet degenen die de onderhandelingen voeren. Wel voeren ze onderhandelingen over de manier waarop die beheersovereenkomst moet worden opgesteld.

Ik heb daarin nooit iets verkeerd gezien, omdat ik dacht dat het snel vooruit moest gaan met de oprichting van het VCCC. Dat heb ik ook nooit onder stoelen of banken gestoken, ik denk dat ik dat zelfs in de commissie heb gezegd.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Het staat zelfs in de statuten dat het uw raadgever is.

Minister Bert Anciaux : Het ging erom een vehikel te hebben om de zaak te laten vooruitgaan.

De voorzitter : U hebt in de commissie inderdaad gezegd dat het een VZW zou worden, maar ik denk niet dat er toen over de samenstelling is gesproken.

Minister Bert Anciaux : Ze verhuizen nu naar het gebouw in de Arenbergstraat waar ook het Steunpunt Jeugd is gelegen. Dat wordt nu allemaal ingericht. Ze hebben vroeger zelfs twee kantoren op mijn kabinet gehad.

Misschien is het goed dat ik het zo snel mogelijk doe. Ik kan niet opnieuw een VZW oprichten, die hoe dan ook slechts een jaar bestaat, maar wel moet worden ingepast in het decreet dat we aan het voorbereiden zijn. Ik zeg het nogmaals : onze handelswijze volgde het advies van de juridische dienst.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de minister, laat het heel duidelijk zijn : ik twijfel nog steeds niet aan uw goede trouw. Toch heb ik geen antwoord gekregen. Wat uw juridische dienst adviseerde, was om snel te handelen als u de formule van de VZW zou verkiezen. Ik heb daar geen enkel probleem mee. Het probleem situeert zich op een ander vlak. De Vlaamse Gemeenschap geeft aan een VZW de middelen om een bepaalde opdracht te vervullen. Dan moet toch kunnen worden gecontroleerd of die VZW die middelen wel heeft besteed binnen de marges van de opdracht ?

Ik heb het eerder bij wijze van boutade gezegd : het verwonderde mij dat u zelf geen voorzitter was. Dat zeg ik enkel om duidelijk te maken dat dit voor mij echt niet kan. Als men bij de oprichting van die VZW gewoon uit elk van de steunpunten iemand had gekozen, dan had ik daar nog begrip voor kunnen opbrengen. Ik twijfel niet aan uw goede trouw, maar dit kan voor mij niet door de beugel. De wijziging van de leden van een algemene vergadering vraagt volgens mij niet zo veel werk meer. Ik verwacht toch niet dat u in de eerstkomende maanden die EVA zal oprichten. Ik denk niet dat men zo snel klaar zal zijn.

Minister Bert Anciaux : Maar wij denken dat wel.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Wat de regelgeving betreft, heb ik daar al evenveel problemen mee. U loopt vooruit op het kaderdecreet en vult structu-

Van Hecke

ren in die nog moeten worden opgericht. Er zou daarover nog een debat volgen, maar om de een of andere reden is dat niet gebeurd. De sector stelt deze verwarde situatie allerm minst op prijs. Ik heb er dan ook fundamentele problemen mee. Dit is meer dan slordigheid.

Minister Bert Anciaux : Ook al is deze zaak mij enigszins ontgaan, ik draag er de verantwoordelijkheid voor. Ik kan slechts mijn goede trouw proberen te bewijzen door zo snel mogelijk de nodige wijzigingen in te voeren. We moeten dan wel een goed beeld hebben van wat de definitieve structuur zal worden. Ik wil daar best met de sector over praten. Ten slotte mag iedereen die zijn twijfels heeft over de uitgaven in dit verband, alles controleren wat hij of zij nodig acht.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de minister, ik heb van meet af aan duidelijk gemaakt dat ik niet geloof dat u te kwader trouw bent. Niettemin kan het niet door de beugel dat mensen twee petjes dragen, en begrijp ik nog steeds niet waarom alles zo dringend is.

De voorzitter : Wellicht speelt daarin mee dat de middelen moesten worden gebruikt of anders verloren waren.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Zoals gezegd, dank ik de minister voor zijn antwoord, dat me toch iets meer inzicht in deze aangelegenheid heeft gegeven. Ik hecht ook veel belang aan de afspraak dat de ontwerpen van belangrijke beheersovereenkomsten zullen worden bekendgemaakt aan de commissie.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over een mailing met betrekking tot het voorbije jaar van de vrijwilliger en de nakende inwerkingtreding van het nieuwe cultuurdecreet

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Hecke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamen-

werking, over een mailing met betrekking tot het voorbije jaar van de vrijwilliger en de nakende inwerkingtreding van het nieuwe cultuurdecreet.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de privacy-wet en de wet van 8 december 1992 inzake het opslaan en verwerken van persoonlijke gegevens zijn welbekend. Deze wetgeving is tot stand gekomen om een einde te maken aan de misbruiken van deze gegevens, hoofdzakelijk met commerciële doelen. De ene mens is natuurlijk gevoeliger dan de andere voor dergelijke zaken.

Een van de mensen die een brief van u hebben ontvangen waarin u uw nieuwjaarswensen overbrengt, de Vlaamse vrijwilligers dankt voor hun inzet en hun creatieve medewerking vraagt voor de uitvoering van het lokaal cultuurdecreet, heeft helemaal geen banden met de culturele wereld. Hij vraagt zich af hoe hij in de gegevensbank is terechtgekomen.

Mijnheer de minister, welke informatie werd opgenomen in de gegevensbestanden die werden gebruikt voor deze mailing ? Hoe zijn die gegevens daarin terechtgekomen ? Werden de wettelijke regels in acht genomen ? Vermits de betrokkene zelf niet wist dat hij in het bestand werd opgenomen, lijkt dat onwaarschijnlijk.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mevrouw Van Hecke, u vroeg op basis van welke criteria organisaties werden opgenomen in een bestand. Enkel de lokale organisaties en verenigingen die activiteiten ontwikkelen in de bevoegdheidsdomeinen cultuur, jeugd, sport en ontwikkelingssamenwerking en die met vrijwilligers werken, werden aangeschreven. Er werden dus twee criteria gebruikt : lokale verenigingen die actief zijn binnen mijn bevoegdheidsdomeinen en het werken met vrijwilligers.

U vroeg of bij de opstelling en hantering van het adressenbestand rekening werd gehouden met de wetgeving over de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens. Zoals ik al zei, werden enkel lokale verenigingen en organisaties aangeschreven. Verenigingen en organisaties vallen niet onder de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, die namelijk enkel

Anciaux

natuurlijke personen tot voorwerp heeft. De verplichtingen die worden opgelegd door de privacy-wet zijn dus niet van toepassing. Het was de bedoeling om verenigingen en organisaties waarin vrijwilligers actief zijn, als afsluiting van het jaar van de vrijwilliger, een hart onder de riem te steken en te danken voor hun inzet. De verenigingen en organisaties die actief zijn in het culturele veld werden eveneens gewezen op de inwerkingtreding van het nieuwe decreet houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid, en ertoe aangespoord er gebruik van te maken.

Indien in de door de gemeenten overgemaakte gegevens als contactadres van de vereniging of organisatie de zetel was vermeld, werd de brief naar het adres van de zetel verstuurd, ter attentie van de gekende contactpersoon. Indien de gemeenten als contactadres van de vereniging of organisatie het persoonlijk adres van de voorzitter of de secretaris hadden vermeld, werd de brief die gericht was aan de vereniging naar dit adres verstuurd. Het bestand dat met het oog op de mailing werd aangelegd, is een bestand van verenigingen en organisaties. De gegevens van de officiële contactpersonen die erin zijn opgenomen, zijn steeds gegevens die reeds publiek zijn, ofwel doordat ze onderworpen waren aan de publicatieverplichting in het Belgisch Staatsblad, ofwel omdat ze werden opgenomen in voor het publiek beschikbare brochures van de gemeente, ofwel te vinden waren op de website van de gemeente. Het gebruiken door de Vlaamse overheid van deze gegevens kan niet worden beschouwd als onverenigbaar met de finaliteit van het houden van deze bestanden door de gemeenten, gelet op de bevoegdheid van de Vlaamse overheid om het lokale cultuur-, jeugd-, en sportbeleid te stimuleren.

Ik concludeer dus dat de voornoemde wet niet van toepassing is op het opstellen en hanteren van het adressenbestand van lokale verenigingen en organisaties. Voor alle duidelijkheid : de adressen van de verenigingen zijn door het kabinet per fax bij de gemeenten opgevraagd. De lijst van adressen van dergelijke organisaties zijn dan bezorgd door de gemeenten, hetzij per brief, vaak in de vorm van een gemeentelijke brochure, hetzij per e-mail, hetzij door verwijzing naar de gemeentelijke website. Ofwel werd de zetel van de vereniging vermeld, ofwel het adres van de contactpersoon, dus ofwel de voorzitter ofwel de secretaris. Immers, gezien lokale verenigingen en organisaties vaak geen rechtspersoonlijkheid hebben en dus feitelijke verenigingen zijn, beschikken zij ook niet over een officiële

zetel. Als geadresseerde van de brief is dus steeds de naam van de vereniging vermeld, gevolgd door de naam van de contactpersoon, gevolgd door het adres van ofwel de zetel van de vereniging, ofwel het privé-adres van de contactpersoon. Deze gegevens waren tevoren al publiek, zo meldt men me althans.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw omstandig en duidelijk antwoord. Ik heb alleen wat problemen om te zien of die adressen zich allemaal binnen de sectoren cultuur, jeugd en sport bevinden, maar ik vermoed dat een en ander misschien wat uitgebreider is gedaan, op basis van de door de gemeenten bezorgde gegevens.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het protest van de Vlaamse Directie voor Podiumkunsten tegen de laattijdige uitbetaling van de voorschotten 2002 op de subsidies

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vandenbossche tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het protest van de Vlaamse Directie voor Podiumkunsten tegen de laattijdige uitbetaling van de voorschotten 2002 op de subsidies.

De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, ik heb deze vraag zeer beknopt gemaakt, daar men me terzake ondertussen vanwege alle andere sectoren heeft gecontacteerd.

Naar aanleiding van de verklaring van de VDP opert ook de sector van de deeltijdse vorming een bezwaar. Dan gaat het over het laatste voorschot voor 2001, dat ze nog niet heeft ontvangen. Normaal had ze dat in december moeten krijgen, maar ook in januari heeft ze nog geen voorschot gekregen.

Vandenbossche

De Vlaamse Directie voor Podiumkunsten heeft het natuurlijk over de specifieke sectoren die onder de VDP ressorteren. Dan gaat het over de muzieksector en over de podiumkunsten op zich en de gevolgen voor deze sectoren van het niet tijdig uitkeren van de voorschotten, namelijk het niet opnemen van kredietlijnen bij banken. De VDP en de deeltijdse vorming kampen met hetzelfde probleem, namelijk het feit dat de betrokken organisaties of verenigingen op die manier in geldnood komen. Er wordt ook stevast gemeld dat ze niet op de hoogte waren gebracht van het feit dat ze deze voorschotten laattijdig zouden ontvangen. De VDP en ook de anderen melden dat.

Mijnheer de minister, het is niet mijn gewoonte dit soort vragen aan u te richten, want ik weet dat u niet aan de kassa van de Vlaamse Gemeenschap zit.

De redenen die men naar voren schuift, kenden we al : de invoering van de euro en de invoering van een nieuw boekhoudkundig systeem. Dat is niet ongeloofwaardig, maar de invoering van de euro was al lang aangekondigd. De administratie had zich daar toch al langer kunnen op voorbereiden. Hetzelfde geldt eigenlijk voor de invoering van het nieuw boekhoudkundig systeem.

De gevolgen zijn groot. Als ik me niet vergis, is er gemeld dat de uitbetaling van de voorschotten zal gebeuren in februari. De sector vindt dat men eigenlijk een stap achteruit zet. Tot vandaag bestond er een zekere afspraak over de uitbetaling van de voorschotten, maar dat is nu op de helling gezet. Tijdens de hoorzitting van vanochtend werd trouwens opgemerkt dat hetzelfde gebeurt in de jeugdsector.

Wordt daaraan verholpen bij de uitbetaling van de volgende voorschotten ? De maand januari is bijna voorbij. Moet men de instellingen en verenigingen geen vorm van zekerheid bieden ? Iedereen weet dat dit soort van instellingen en verenigingen een tekort aan cashflow heeft, en deze voorschotten nodig heeft om te kunnen werken.

De voorzitter : Het is niet eerlijk om daarvoor telkens op de minister te schieten, want hij moet roeien met de administratieve riemen die hij heeft. Normaal gesproken zou de implementatie van de oude decreten geen problemen mogen opleveren, tenzij er een ramp is gebeurd. Er is al gediscussieerd over de migrantenverenigingen, en nadien

heeft de minister ingegrepen. Ik hoop dat dit ook nu gebeurt.

Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik til heel zwaar aan deze zaak, ook al wil ik op geen enkele manier mijn eindverantwoordelijkheid ontlopen. En ik hoop dat het echt om een probleem gaat dat snel wordt opgelost en zich nooit meer zal voordoen. Het is nuttig om de oorzaken van deze vertraging uiteen te zetten.

De boekhouding van heel het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap kampt met een betaalachterstand van ongeveer tien dagen. Deze betaalachterstand is veroorzaakt door de overgang naar de euro. De conversie van de boekhouding van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gebeurde van 23 december tot 11 januari. Daarom was het niet mogelijk in deze periode betalingen uit te voeren. Een aantal betalingen die normaal in de eerste werkweek van januari zouden zijn uitgevoerd, werden daardoor pas vorige week in betaling gesteld. De instellingen mogen de betaling voor eind januari verwachten, zodat de uitbetaling van de lonen van januari geen relatief zware problemen zal opleveren.

Er doen zich verschillende problemen samen voor. De Vlaamse Gemeenschap heeft niet het recht om te betalen zolang de begroting niet is goedgekeurd. Als ik me niet vergis, is de begroting pas op 20 december, op een donderdag, goedgekeurd. Op vrijdag heeft de ministerraad de beslissing bekrachtigd. Op 23 december lag het systeem plat. De voorschotten die vorig jaar in betaling werden gesteld om begin januari effectief te worden uitbetaald, konden dit jaar pas na 11 januari worden uitbetaald. Voor sommige voorschotten gaat het om een achterstand van meer dan een week. Soms bedraagt de achterstand zelfs twee of drie weken.

Als achtergrond kan ik nog meedelen dat omwille van de bijzondere regels die aan de overheden zijn opgelegd de euro-conversie niet eerder kon worden voorbereid. De overheden waren immers verplicht tot de laatste betaling in 2001 in Belgische frank uit te voeren om vervolgens voor de eerste betaling van 2002 op de euro over te schakelen. Een dergelijke overschakeling neemt voor een complexe en zeer uitgebreide boekhouding als die van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap klaarblijkelijk meerdere weken in beslag. Hoewel de betrokken technici in de eindejaarsperiode dag en nacht hebben gewerkt om de overgang te realiseren, viel een effect op de werking van de boek-

Anciaux

houding niet te voorkomen. Het gaat hier evenwel om een eenmalige en uitzonderlijke situatie.

Ik heb de administratie uitdrukkelijk de opdracht gegeven de uitbetaling van de voorschotten zo spoedig mogelijk uit te voeren. Voor de administratie is de uitbetaling van de voorschotten dan ook een absolute prioriteit. Op dit ogenblik wordt de boekhouding van de afdeling Cultuur tijdelijk door twee externe experts ondersteund. Deze ondersteuning moet de administratie de gelegenheid bieden de opgelopen achterstand zo snel mogelijk in te halen.

De administratie zal alle betrokken organisaties een brief sturen met een formele bevestiging van het voorschot waarop ze recht hebben in uitvoering van het besluit van de Vlaamse regering van 22 september 2000 houdende de erkenning en de subsidiëring van professionele organisaties voor podiumkunsten voor de periode 2001-2005. Deze garantie moet het de betrokken organisaties mogelijk maken eventueel een kaskrediet aan te vragen bij hun financiële instellingen. Aangezien het om een eenmalige en uitzonderlijke situatie gaat, zijn bijzondere maatregelen voor de toekomst niet vereist.

In het verlengde van deze vraag wil ik er nog op wijzen dat de decreetgever de administratie kan opleggen de subsidies jaarlijks op 3 januari te betalen, maar dat deze datum in de toekomst toch onhaalbaar zal blijven.

De complexe begrotingsregels waaraan de administratie onderworpen is, laten immers niet toe om voor de eerste werkdag van januari verrichtingen op het nieuwe budget aan te rekenen. Zelfs als de boekhouding op 3 januari van het nieuwe jaar de vastlegging voor de subsidies inbrengt, zal de controleur van de vastleggingen die pas een of twee dagen later viseren. Dit betekent dat de effectieve uitbetaling ten vroegste op de vierde of de vijfde werkdag kan worden uitgevoerd.

De minister van Cultuur kan deze structurele voorwaarden niet wijzigen. Zelfs de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement zijn op dit ogenblik niet bevoegd om de complexe financiële regelgeving te vereenvoudigen. Hiervoor zou het federale parlement eerst de wet moeten goedkeuren die de minimale financiële regels voor alle overheden regelt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 17 uur.*
